

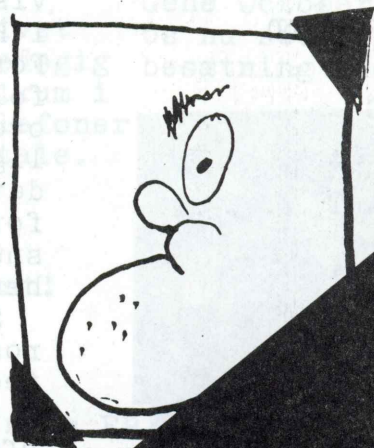
NR 9

ÅRHUS

NR 9

AUGUST 83

KR7

MORAL MÜNCHEN
MONODY U.S. TRASH
DMM I ÅRHUS NÅ83 SLIME MOB

NO AARHUS
POSTBOX 3
8381 MUNDELSTRUP

GIRO: 1 64 41 57

TRYK: Dinglestads
Superstars

I REDAKTIONEN:

J. CONCRETE
T. NIELSEN

MEDARBEJDERE VED DETTE NR.:

OLE WARMING
JOHN DOE
MIKE ASMUSSEN
THOMMY ECKART

TAK TIL:

MR. STRONG
ANNONCØRERNE
THE SUBWRECKS
IRMGARD
TAF & DISORDER
ALAN & DESTRUCTORS
CHRISTIAN & HATES
TFR/HETZ/BELGIERNE
DER MODERNE MAN
CONNY (TEGNINGER)
JENS JUSTESEN (DO.)
MICHAEL HARDER (FOTOS)
JAN SNEUM - uvurderlig
support!!!

HUSET - goodwill
SHRED - selv om US artiklen
lader vente på sig!!!
ALLE NO AARHUS SUPPØRTERS
HER & DER
ALLE VI HAR GLEMT AT
NÆVNE

Vi må beklage, at
der ikke bli'r noget
KILLING JOKE arr. af
os. De er for dyre!!!

Punken er død! - playlist:

1. The Mob/"Gates of Hell" All the Madmen
2. Escape Artists/"The Pain" Irmgardz
3. Anabell Lamb/"Once Bitten" Polydor
4. Talking Heads/"Burning down the house" Sire
5. Sisters of Mercy/Alice Braineater (12")
6. Stranglers/"Peaches" United Artists
7. Bauhaus/"Bela Lugosi's dead" Small Wonder
8. New Order/"We all stand" Factory
9. John Cale/"Chinese Envoy" Island
10. New Race/Live ? (LP)
11. Motorhead/No sleep till Hammersmith Bronze (LP)
12. Talking Heads/"Listening wind" Sire
13. Before/A wish of life Irmgardz (LP)
14. Tommy Bolin/"Sweet Burgundy" CBS
15. Mountain/"Nantucket Sleighride" (Live) Island

LED- LEDERE LEDEST

Ok, tilbage til hverdagen efter ferien, som vanen tro var begivenhedsløs. Den såkaldte venstrefløjs profitfestivals her i Århus var kedelige, utroligt kedelige, så dem springer vi let hen over.

Siden sidst - nr. 8 i april - har No Aarhus ikke ligget på den lade side. Først brændte vi nallerne gevaldigt på DER MODERNE MAN og så kom julemanden på en høfligheds-visit et par mdr. for tidligt! Ja, DISORDER i Huset d. 27. august er ikke en gang løwn!! Forsalget er startet, og det ser ud til, at folk er i hopla til efterårets koncertboom ovenpå den triste sommer. NÅ 83 skal osse lige ha' et par ord med på vejen - selv om detaljer står at læse, hvis I blader videre - for endnu et fedt engelsk punk band stikker snuden forbi: DESTRUCTORS i Kbh. og Århus henholdsvis d. 28. og den 29. oktober. Voila!

Selv om disse gode nyheder føles som en rose blandt alt for mange tidsler er det fedt, at den danske scene ikke er gået helt i stå. Replik Musik har netop udgivet sit 4. produkt, DK Decay har sin første plade på vej, Bondeskiver udgav TFR for et par mdr. siden og har sampler-LP på vej, der tyder på at løbe med de laurbær den skuffende "Somewhere Outside" sku' ha' haft, ELECTRIC DEADS' 3. EP er ude snart og (rødme-rødme!) No Aarhus ligger heller ikke på den lade side. GORILLA AKTIV tape; live-cassette med 6 DK bands og Concrete syre punk tape er berammet til efterårs-udgivelse. Jo, jo, der sker immervæk noget, selvom det efter vores mening er alt for lidt. Og man spø'r sig selv, om det er de sidste krampetrækninger??? Er det det, spø'r vi jer?? Lad os høre, hvad I mener, for zines er beregnet til at være scenens talerør - ikke et par folks eget trip. No Aarhus er jeres blad, så brug det.

Vi har i de sidste par numre beskæftiget os meget med den amerikanske scene og gang på gang lovet en udførlig rapport. Den har ladet vente på sig men kommer forhåbentlig i næste nr.

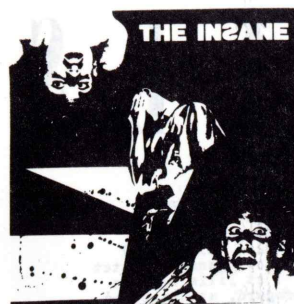
TILL WE MEET AGAIN!

NO AARHUS OVERGI'R SIG ALDRIG!!!

Hvornår opdager "Spil Op"-
mafiaen ud af, at der er
noget, der hedder DK punk??
S.O. d. 28.7. var et rip-off!
2 (to!) min.s DEAD K's!!!!
SVINERI!

Sensommer-playlist:

1. Mission of Burma/Vs Ace of Hearts (LP)
2. The Mob/Let the tribe increase All the Madmen (LP)
3. TSOL/Beneath the shadows Alt. Tentacles (LP)
4. Ski Patrol/"Cut" Malicious Damage
5. The Freeze/Guilty Face Modern Method (EP)
6. Unwanted/"1984" Raw Records
7. Disorder/"Today's World" Disorder
8. Frantix/Face Reality Local Anaesthetic (EP)
9. Husker Du/Everything Falls Apart Reflex (LP)
10. SF Underground 1 + 2 Subterranean (EP's)
11. UK Subs/"Fleshwound" Planet/Nems
12. Toxic Reasons/"Riot Squad" Risky
13. SkaFish/"Sign of the cross" ARM
14. Killing Joke/"Are you receiving?" Malicious Damage
15. Groinoids/"Empty Skull" Modern Method

UDKRASS
opløst!

NOISY NEWZ

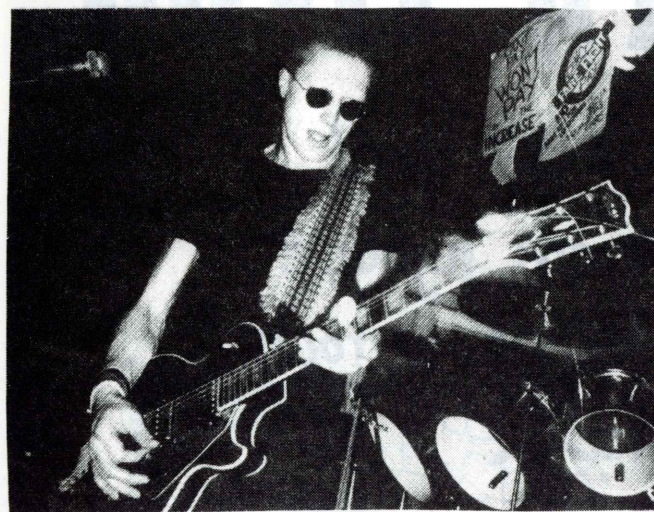
v/ Johnny Concrete

USA's nok bedste og mest tunge psykedeliske punk/garage band MISSION OF BURMA fra Boston er desværre osse gået fra hinanden til tusindvis af fans' fortvivlelse. Ikke p.g.a. "musikalske uoverensstemmelser" men fordi sanger/guitarist/primus motor Roger Miller's ører er blevet skadet for livet via musikken. Spillede afskedsgig for det trofaste hjemmepublikum i Boston i februar med høretelefoner på. En live-LP er måske på tale.

BIRTHDAY PARTY opløst!
UNDERTONES opløst!
SOUTHERN DEATH CULT opløst!
ANGELIC UPSTARTS opløst!
PIGBAG opløst!

ZERO POINT - aktuelle med 5 nr.s EP på eget label Spån Records i august.

THE FITS regnes Hvad er NOISY NEWS uden sladder??? af mange for at Fra pålidelig kilde hævdes det, at blive det store musiktidsskriftet BLITZ's navnkundige sus i UK snart. CAPT. IGNORANT er en af triumviratet Gruppens 4. 7" bag IRMGARDZ! Endnu et spor: han var ude i september, i sin tid sanger i Solrøds eneste punkband!

No Aarhus' STJERNEBAND:

NEWTOWN NEUROTICS

Det nye GYLLE fik osse en meget kort levetid. Spillede til Monody og forsvandt derefter i glemslen igen!

ELECTRIC DEADS har sin 3. EP på vej. Er ude ca. 1.10 på eget selskab ElectroStatic.

3

SIDSTE NYT (1. 8.) : EDDIE & THE HOT RODS
TSOL opløst! gendannet!

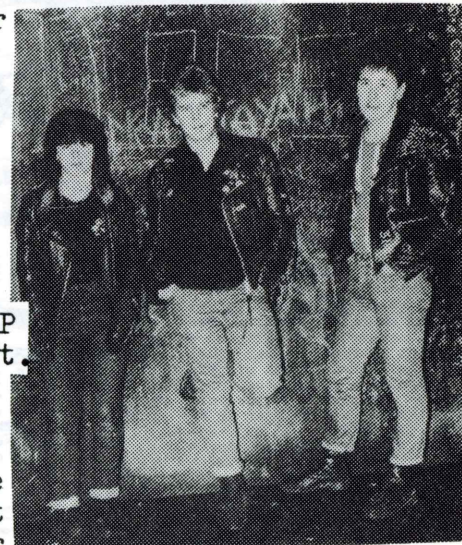
ANTI-PASTI

SNOG XIS

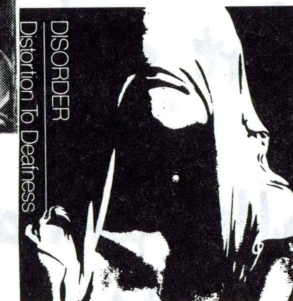
CHELSEA først opløst og lynhurtigt gendannet af Gene October med...lad os nu se...den 44. besætning siden '77!!!!

ACTION PACT ude med et album, der fik 4

FLIPPER opløst! stjerner i Sounds.

NO AARHUS har 3 cassette releases på vej:
Synth/industrial trioen GORILLA AKTIV fra München - osse koncert aktuelle til "No Aarhus 83" d. 29.10.
JOHNNY CONCRETE, solo-tape, med forsk. besætning. Psykedelisk HM/punk!
NO AARHUS LIVE! tape med div. punk bands (6 stk.). 2 x 45 min.
Udgivelserne berammet til efteråret.

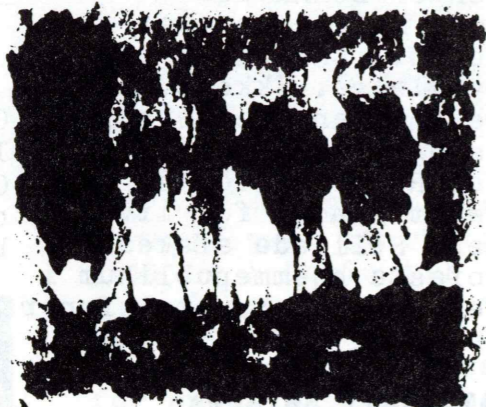
I anledning af DISORDER's No Aarhus gig d. 27.8 har ROCKCAFEEN og GRY proklameret at gruppens samlede produktion (3 EP's + 1 12") vil være tilgængelig i de pågældende shops. Som det jo er kutyme er de ikke udgivet i DK!

PLADENYTT:
VARAUKERS LP-debut i august.
DESTRUCTORS live-LP i august.
P & TTT BABIES 2. LP i august.

FRESHLY DK SINGLES

RIOTS

Freshly Riots/"Delightfully Fresh" EP
 Bondeskiver
 Pladedebut fra DK scenens måske mest energiske og interessante power pop-punk band, FRESHLY RIOTS, er helt og fremdeles tilgængelig for den med dansk ny rock forsynede efterhånden udnævnte pånkfanatiker!! Seks numre er det blevet til på "Delightfully Fresh", der med STRANGLERS og DAMNED i baghovedet, er et råt og upoleret stykke håndværk. Indspilningsfaciliteterne har højest sandsynligt ikke været Sweet Silence eller The Record Plant, men det er osse sekundært i denne sammenhæng, for de 5 nordjyder kompenserer rigeligt med at trykke den eftertrykkeligt aff Min personlige favorit "Well" (tidl. tilgængelig på gruppens 2. cassette "Perhops") er EP'ens stærkeste nr. Et par smalle steder hist & her men alt i alt en solid manifestation af FFR's vilje til at VIL noget og bestemt at GØRE noget ved det. Et desværre alt for sjældent syn blandt DK punkene heute! -Jc-

Before/"Sister Culture" b/w
 Irmgard "Some Hands"
 Så er BEFORE's nye single på gaden, og det er der ikke noget specielt ophidsende i! Efter en fremragende singledebut i dec. '81 ("Silence") og et album af noget svingende kvalitet ("A Wish Of Life") et lille 1/2 års tid efter, mener Irmgard, at det er på tide med en smagsprøve fra det kommende album. Hmm!
 Before har ikke flyttet sig en tomme musikalsk på trods af tilgang af Mads på keyboards, og sanger Frits Bonfils' "intense" og "dybtføjte" vokalarbejde virker mat, træt med hang til gentagelser. Rent musikalsk virker gruppen mere sammenspillet - de 4 musikeres kvaliteter skal bestemt ikke drages i tvivl - men Before er for stillestående, og det gør at holdet dampen oppe.
 Det skal siges til pladens ros, at den er fremragende produceret, og især på "Sister Culture" fungerer Before godt rent musikalsk. Det takket være et nydeligt synthesizer/piano-spil og Martin Halls intense violin. Pent, men hjælper ikke nok på helhedsindtrykket. Before har (midlertidigt?) tabt terren! -Jc-

De må være belgiere/ 7" EP
 Replik Musik
 Der er desværre en tendens til, at man indenfor den unge del af den danske nyrock tager sig selv alt for højtideligt. Musikken er ofte fuldstændig humerforladt og resultatet af mange anstrengelser bliver kedeligt.
 Jeg vil ikke sige, at belgiere her står i skarp kontrast til SISTERS OF MERCY, men især sangerens bevidste forsøg på at ligge på et underligt dybt leje a la Ian Curtis gør pladen selvhøjtidelig og kedeligere end nødvendigt. Det gør det også tydeligt sværere at forstå ordene.
 Produktionen giver yderligere pladen et mat præg, selv om den på "Synsforstyrrelser" er bedre, mere luftig og klar. Det skal siges til gruppens ros, at de har fået skabt et selvstændigt udtryk med en stil, der er baseret på staccato-guitar, godt modarbejdet af ligeså maskinelt trommespil. Bas og sang er så de variable konstanter i et sammenspil der er værd at bygge videre på. -TN-

Hetz/"Vision" b/w "Chock"
 Last Day
 Pladedebut fra endnu et provinsielt nyrockband på endnu et lille upåagtet plademærke. HETZ kommer fra Grenå, er en trio og føler sig mere tiltrukket af den melodiske side af nyrocken især udmøntet i irske U2 i de her tider, hvor alt ellers er HC og mørk, depressiv musik. Det er dog heller ikke gået hen over hovederne på de her gutter - i hvert fald ikke textmæssigt. "Vision" og "Chock" er noget uforståeligt, indadvendt, ikke en gang personligt sludder om "lille jeg" i disse mørke tider. Helt overflødig og temmelig mat fremført af guitaristen Henrik Hahn, der ellers er pladens/ gruppens bærende kraft. Hans RUTS (DC) prægede guitarlyd og hans meget intense guitarispil er skivens eneste opmuntring. Trommer & bas kører som et lokomotiv på allebrød - for meget grad, for lidt power. Hetz har givetvis potentiale - især Henrik Hahn - men gruppen er for mat og for uinspireret - materialet for tyndt. Men, at gruppen arbejder med andre stilarter end de for tiden gangse strømninger er dog et plus. -Jc-

Kontakt: Last Day Records
 Nygade 2 st. t.v.
 8500 Grenå

ABONNÉR PÅ 17:30

Landdækkende blad med
 aktuelle reportager om nyrock,
 traditionel rock, alternativ rock,
 kort sagt rock.

Fås også i alle førende pladebutikker i
 Århus, Ålborg, København og Odense.

17:30 Gl. Kogelandevej 249 B ST. TH. 2650 Hvidovre
 4

Rock
 Cafeen
 FREDERIKSB
 AVE 44
 #15063A

5 FORSALG TIL DISORDER CONCERT
 PAA HUSEY D. 28. AUGUST....

MAGA
 SINGLES

SPECIAL
 IMPORT
 PLADEN
 BRUGTE

MÜNCHEN IST DIE BESTE STADT DER WELT (?)

BAVARIEN
BREWER

BAVARIEN BEER, OKTOBERFEST, NICE GIRLS AND MUSICAL PROVINCE SHOULD BE THE FIRST ASSOCIATIONS (ONE HAS) WITH GERMANY'S SECRET CAPITAL (ONE OF 10), AND OF THESE FOUR THE FIRST THREE ARE THE MOST INTERESTING.

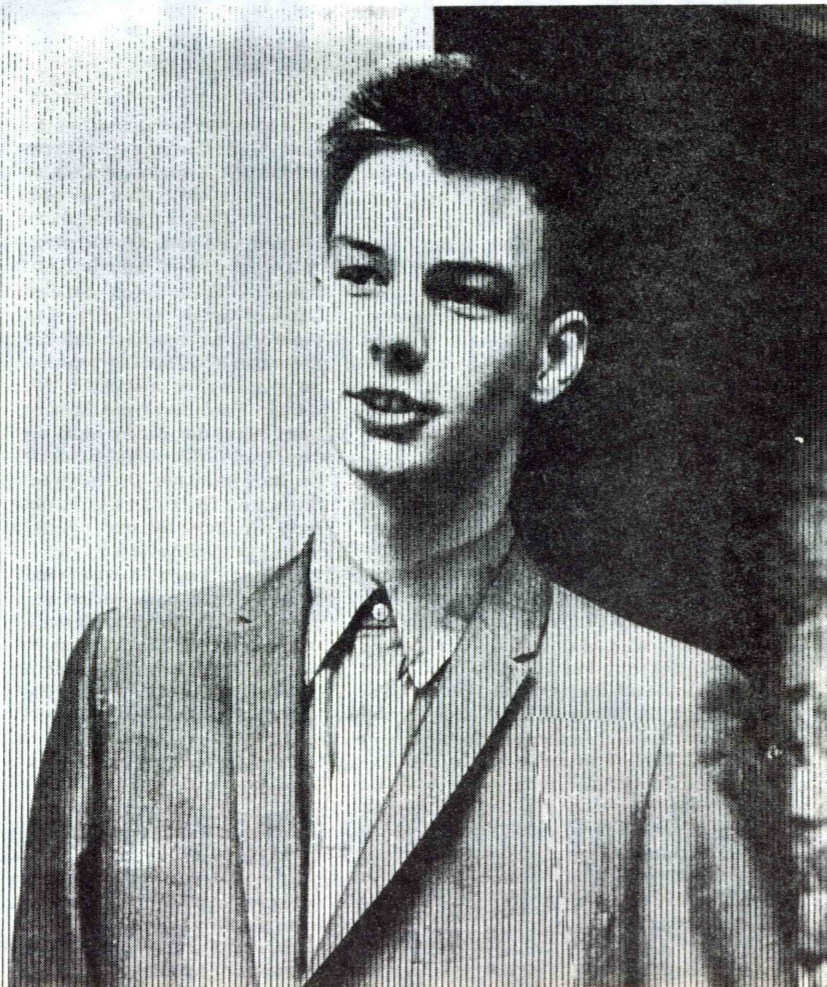
NO, IT IS NOT QUITE SO, BUT THE EUPHORIA OF THE FIRST DAYS IS LONG GONE. THE IN THE BEGINNING SPOILT CHILD AND NOW DESERTED OUTCAST "NEUE DEUTSCHE WELLE" HAS BECOME THE EMBODIMENT OF STUPIDITY. (IT HAS BECOME ABSOLUTELY IMPOSSIBLE TO

SAID "I PLAY/LISTEN TO NEUE DEUTSCHE WELLE" WITHOUT MAKING AN ASS (FOOL) OUT OF ONESELF.) BUT ALSO IN THE

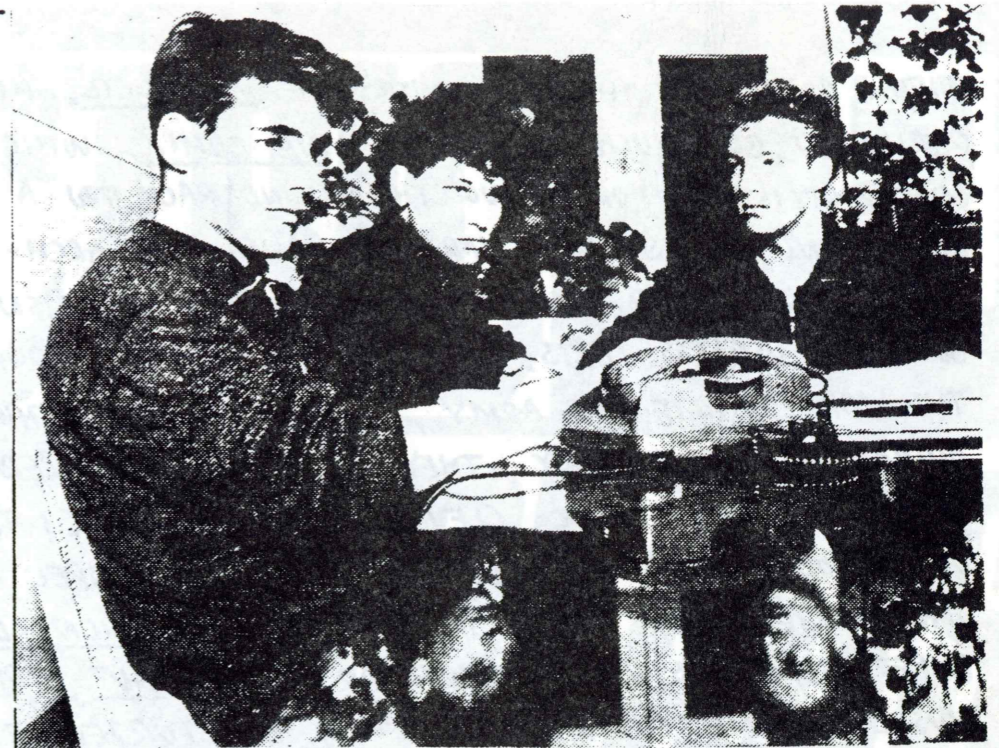
CULTURALLY FAST DISTANT CAMP OF THE AVANTGARDISTS IS STAGNATION TO BE SEEN: ALL NOW KNOW TODAY, HOW MUSIC WHICH IS INTELLIGENT, APPROPRIATE FOR THE ZEITGEIST AND AVANTGARDISTIC NEW, BUT NOBODY WANTS TO LISTEN TO IT (ANYMORE). YET ANOTHER GROUP HAVE WITHDRAWN THEMSELVES INTO AN ALTERNATIVE - ANTI-MUSICINDUSTRY NICHE;

THEY SEND EACH-OTHER TAPE-CHAIN-LETTERS AND ARE PROUD OF THEIR FOREIGN TAPE-EXCHANGE CONNECTIONS. THIS IS NO DOUBT NICE AND AMUSING, BUT IS NOT THE ESSENTIAL CONCERN, A PERSONAL (OR EVEN SOCIAL) ADVANCEMENT, BUT RATHER SIMILAR TO COLLECT STAMPS OR HAVING PEN-FRIENDS.

6 LORENZ LORENZ →

BUT YOU MUST NOT SAY, THAT THE SITUATION IS BORING, BECAUSE ONE HAS TO CREATE INTERESTING AND FASCINATING SITUATIONS BY ONESELF. AND THIS IS POSSIBLE. SO, IN THIS SENCE, THE MUSIC (I SHALL WRITE ON) HAS MINOR IMPORTANCE, FOR THAT REASON SHORTLY: THE ZACK ZACK-COMBO IS THE BEST KNOWN GIRL BAND IN MUNICH. ARTSTUDENT PUPA IS EXERCISING POLY-VOICED SINGING WITH HER "60-60-GIRLS" AND ^{IS} SEEN ~~TO~~ AMUSING CONCERTS.

GORILLA AKTIV (WAITING TO REACH THE "METAEBENE")

THE AUDIENCE IS USUALLY OF CONTRARY OPINION ON LORENZ LORENZ; SO-CALLED "KING OF MUNICH", HE NAMES HIMSELF A "MULTI-DILLETANT AND CHAOS-ENTERTAINER". HE IS INCREASING CULTURALL, ACCEPTED AFTER PUBLISHING A SMALL BOOK AND HAVING A ONE HOUR LONG RADIOSHOW. MUSICAL OCCASIONALLY MOST INTERESTING ARE: HUBBA HUBBA HOP, PERFECT BRIT-FUNK, PRODUCED ALLREADY A LP, THAT I STILL HAVE NEVER SEEN ANYWHERE. GORILLA AKTIV, THREE RHYTHMENTHUSIASTIC SYNTHETWORKER, DOING SMASHING LIVECONCERTS, (TAPE RELEASE BY NO ARHUS SOON). LASS LOSS, LOUNGE LIZARDS INSPIRED FAKE JAZZ, VERY COOL AND GOOD AT PARTIES.

This is a picture from the "Daily Telegraph" (famous british newspaper). It shows a young Irish throwing a piece of cheese against the british government. Homework: Write a letter to a friend and explain him the situation in North-Ireland.

100-150 words

FROM LORENZ LORENZ FAZINE:
"DIE EINSAMKEIT DER AMOKLAUFERS"

7

MUNICH OFFERS AT THE POGOCORNER: THE MARIONETS, MUSICAL VERY EXPERIENCED, BUT MUCH TOO STUPID, DIE COMIX, WHICH ~~LOSE~~ NOW THEIR SCHOOLPARTY/IMAGE FOR DOING THE SOUNDTRACK ~~ON~~ A FILM, BUT THEY KEEP BEING HEARTSTIRRING HARMLESS AND THE ARCH-PUNK ZSD AND ARMES DEUTSCHLAND, WHICH SUPPORTED SOME FOREIGN HARD CORE BANDS, BUT HAVE USELESS TEXTS, ROTATING FOR YEARS AROUND THEIR "KILL THE COPS, I HATE THE ARMY, I DON'T WANT NOTHING, WE'RE SO OUTRAGED" VOCABULARY. THEY CAN TAKE LEAF FROM THE TOTE HOSEN (FAST, MELODIC, CLEVER AND FUNNY) (I THINK THEY ARE FROM DÜSSELDORF), WHICH RELEASED THEIR LP "OPEL GANG" NOW.

OTHER INTERESTING BANDS IN GERMANY: LIASIONS DANGEREUSES (BEST EXPERIMENTAL-SYNTH- DANCEFLOOR), DIE HAUT (PHANTASTIC GITAR-MUSIC), SLIME (FAST HARDCORE), EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN (USING NEARLY EXCLUSIVE METALS FOR PERFORMING THE MUSIC) AND DER PLAN (CULT GROUP FROM DÜSSELDORF: INTELLIGENT AND FUNNY).

THE MUNICH-ADRESSES: TAPE-DISTRIBUTION: "DU BIST SO GUT ZU MIR", MOLTO MENZ, GRAVELLOTTE STR.3 D-8000 MÜNCHEN 80. INDEPENDENT RECORD SHOP: "OPTIMAL", PETER WACHA, HANS-SACHS-STR.13, 8000 MÜNCHEN 50

DIE COMIX (HAVE RELEASED 2 TAPES):
 HARRY VOGEL,
 JURA STR.
 D-8000 MÜNCHEN 81
 GORILLA AKTIV!:
 THOMAS ECKART
 KAGER STR. 4
 D-8000 MÜNCHEN 80

Frank liebt Kaffee,
 Pyrolator trinkt gern
 Kaffee und moritz
 trinkt hin & wieder auch
 mal ein Tässchen.
 Der Plan

ja! ja!
 oh! oh!
 aha!

OPEN OUR EARS
 AND EYES! BYE
 THOMMY
 (TRANSLATION
 HELP BY NICK)

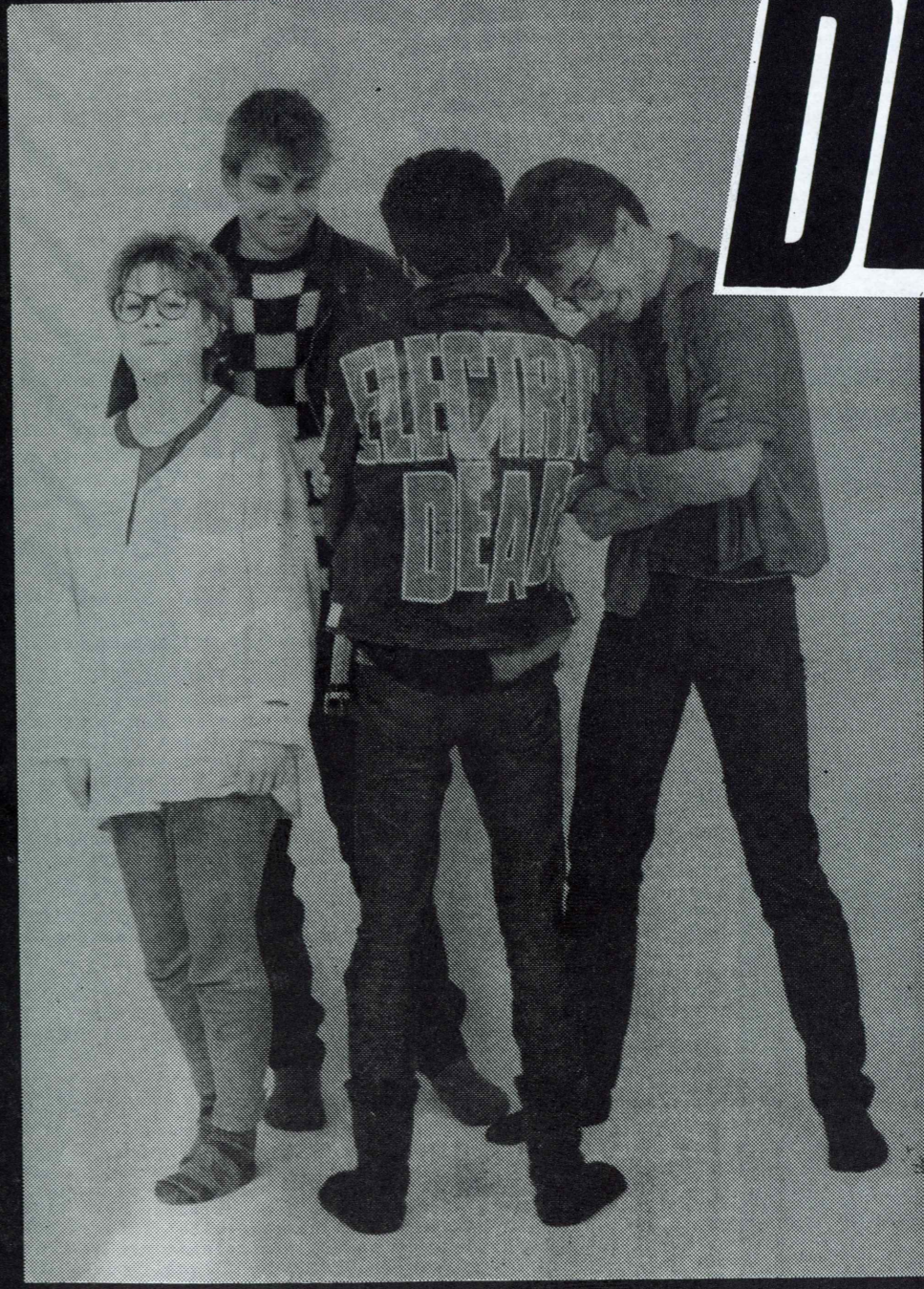
8

AtaTak 1980

ELECTRIC

ELECTRO STATIC RECORDS

DEADS

ELECTRIC DEADS-EP

ANTI SEX-EP

» MIND BOMB « EP, OKT.

5 NUMRE'S KILLER PUNK !!

9

DER MODERNE MAN/IHMESPATZEN/CRAP/RAZORBLADES
Huset d. 29. 4.

Varm atmosfære og syden af stemning er Huset fra sin bedste side. Men træerne gror ikke altid ind i himlen. Århus' eneste hall kan osse vise sin dårligste side frem. Kold og klam! Folk og sted skaber stemningen; uden den ene part dur den anden ikke.

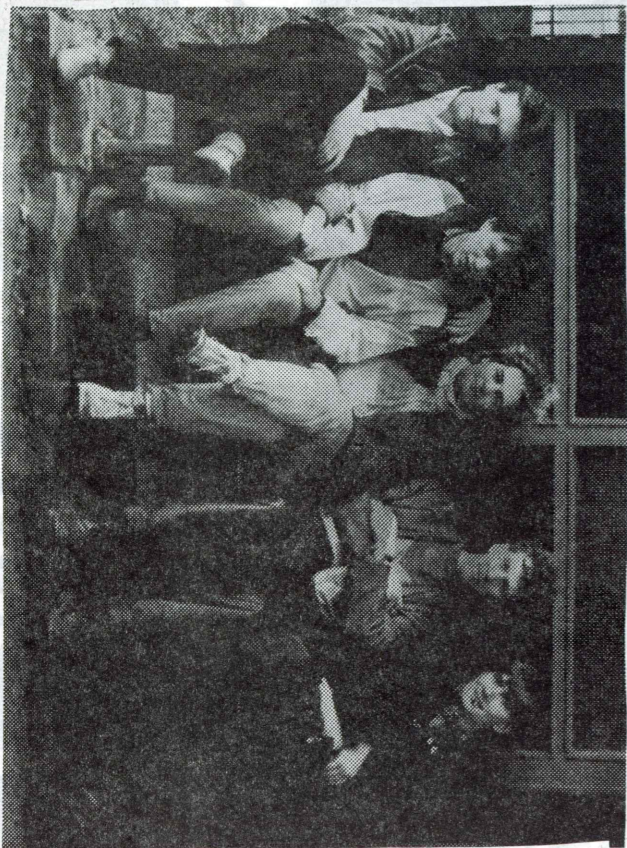
Fredag den 29. april var en katastrofe (for os!!); en dag, hvor de før nævnte ting ikke var tilstede, og det på trods af, at 4 stærke bands trykkede den af live her i byen. Århus, der på den ene side kræver mere action og fede gigs og på den anden side ikke støtter de initiativer, der er! Dilemma! En knap 1/4 fyldt sal trodsede regn, TV og måske "overfodring" denne klamme april aften, hvor No Aarhus blændede op for 2 af Hannover-scenens stærkeste live-bands sammen med 2 af det for tiden mest fede danske punkrock.

Stemningen i Huset fejlede intet blandt de tilstedeværende, og da grupperne gav alt, hvad de havde i sig, blev aftenen på trods af den rent finansielle side af sagen (KATASTROFAL!) en oplevelse!!!

RAZORBLADES lagde ud. De fynske veteraner, der siden starten i '79 har arbejdet sig op til at være et af de bedste og mest velspillende HC-bands herhjemme, spillede røven ud af bukserne på den samlede danske HC-elite i et sprængfyldt, energisk 18 nummers sæt, der ikke lod noget tilbage at ønske!! Sammenspillet var perfekt - pauserne mellem numrene korte og præcise - og lyden perfekt. Som John Doe nævner andetsteds på disse sider er Razorblades' forbilleder de nyere britiske HC-bands men osse den mere og mere dominerende amerikanske trash punk har gruppen taget til sig. Gruppen viser med al ønskelig tydelighed, at trash ikke kun er ukoncentreret larm men en aldrig stillestående musikform, hvor musikere og især publikum er en udelelig helhed. I den liflige metal punk strøm fangede jeg i forbifarten "Agents", "Censorship", "Masterrace" og "Hateful Youth". Meget overbevisende.

Århusianske CRAP er altid god for en psykedelisk rundtur i alle ender og kanter af punkspektret. Denne aften var ingen undtagelse. D'herrer Daller, Key, Donny og Rico i noget nær topform så publikum var på mærkerne under gruppens meget overbevisende sæt, der hele tiden bevægede sig. Crap har før haft en kedelig tendens til at lade sig påvirke af dårlige vibes f.eks. skabt af overdreven eufori før tæppegang, men i aften smittede gruppens entusiasme af på salen, der i allerhøjeste grad gav sit besyv med. Anyway, Crap leverede det bedste sæt jeg har set dem fyre af i gruppens snart 3 årige levetid. Der er noget at glæde dig til, folks, når No Aarhus smider sampler-cassetten på gaden! Blandt smagsprøver fra "Aggressioner" og "Somewhere Outside" + en del nye ting blev der osse plads til SWELL MAPS' "Vertical Slum" specielt tilegnet deres ydmyge! Jeg var rørt!!! Jo, aftenens danske islet havde på fortrinlig vis givet bolden videre til de tyske gæster.

DER MODERNE MAN I AARHUS

Øverst til nederst: Tnnio, Axel, Fe Wolter, Mattus og EKT.

IHMESPATZEN kom dernæst på. De lignede en mellemtung af muselmænd og kontorbudde fra Krups, men de 5 gutter gik ufortrødent til biddet friske og i stødet! Gruppens musikalske linie ligger tæt op af DER MODERNE MAN's; man ku' kalde dem DMM's lillebror! Keyboard-domineret funk-punk med en lyd, der af og til leder tankerne hen på det tidlige FALL (miniorgel og uforvrænget guitar) men Ihmespatzens musik er dog så ærketysk som noget kan være både i opbygning og form med en råhed og vitalitet, der er hentet fra den tidlige britiske punk. En forvirrende omgang, ikke sandt?! Men fantasien får frit spil, når Ihmespatzen er på scenen. Vi fik alle numrene fra gruppens 2 12" EP's og et nyt nr. "Graue Männer", der tyder på at Ihmespatzen er ved at blive mere eksperimenterende. Som kronen på værket fik vi en forklølet udgave af "Das Chaos schlägt zurück" tilsidst. Et godt tilrettelagt 35 minutters sæt, der efter min mening havde alt i sig. Der manglede ikke noget. Omkring midnat gik tæppet for aftenens sidste band: Der Moderne Man. Mine forventninger var skruet helt i vejret, for pladeudspillene fra Hannovers førende ny rock band har en sror stjerner hos undertegnede. Lad mig så slå fast med det samme, at alle mine forventninger blev indfriet til fulde. DMM var en kærkommen afveksling til den HC-bølge, der ridder over landet p.t. Gruppens særegne form for preussisk funk rock er medrivende, og jeg skal ikke skjule, at gruppens musik og indtagelse af diverse euforiske genstande var en særdeles effektiv cocktail denne aften! Man kan ikke sidde den nærmest eksplosive energiudladning fra sanger Mattus og hans 5 medkombattanter overhørig. Fe Wolters spændstige og rørige funk trommespil, Axel Wicke's bass fremadrivende hele tiden, EKT's guitar lys og gennemtrængende hele tiden (ingen effekter og oveni det hele et sundt keyboard afveksling med sax, der til tider desværre var for langt tilbage i lydbilledet. DMM fyrede den ene perle af efter den anden - højdepunkterne fra de 2 LP's "80 Tage auf See" og "Unmodern" og fra den seneste 12" "Neues aus Hong Kong" fik vi både titelnummeret og den skønne "Für Frau Krause". En del nye numre blev det osse til, og de lover godt for den kommende LP. Mere ACR orienteret danse funk-punk af bedste skuffe. Jo, efter de obligatoriske og helt fortjente encores sluttede tysk Neue Welle sit indtog i Århus for denne gang.

En oplevelse for dem håndfuld, der ikke ville snyde sig for en aften ud over det sædvanlige; en skam for de hoveder, der blev væk! Det er sgu svært at gøre folk tilfredse, men vi har mere i støbeskeen - var vis på det! Man har kun det skæg man selv laver, ikke sandt?????!

-Jc-

KONCERTER DER MODERNE MAN I AARHUS. MENNESKER I AARHUS.

MONODY-FESTIVAL '83
Huset, 22/23 april

Lissom Roskilde er blevet det, ser MONODY ud til at blive en tilbagevendende begivenhed, om man kan li' det eller ej! For 3. år i træk afholdtes i Huset, Århus den festival som i sin startedes af Mikkel Hede fra det hedengangne zine "Ruin". Nu er arrangørerne kasernefolkene og folk med tilknytning til de sørgelige rester af den århusianske punkscene. Festival-situationen har altid været nærliggende til at præsentere, hvad der rører på sig i den danske undergrund. Med fryd og en god portion nostalgi tænker man tilbage til den legendariske punkfestival i Huset i november '78, hvor bl.a. SODS, KLICHE og DREAM POLICE deltog; DB llo's julefest osse i Århus; Eddie Haircut's "Concert of the moment" i Kbh., november '79; "Rock mod profitten" i Århus, februar '80 (hvor panserne og en håndfuld hjerneblæste rockere tilsyneladende glemte alt indbyrdes og arbejdede sammen i skøn forening!!!); og de dårlige tider indvarsledes med "Concertos de nobrenos insanos" i Saltsilden d. 22. december 1980. "Nosferatu"-festivalerne bidrog ikke til en fornyelse af festivalsituationen herhjemme. For mange bands, for dårlig lyd, for meget kaos, for lidt NYT! De tider er forbi, hvor publikum kan stopfodres med massive lydure og 700 bands passerende revue hurtigere, end øjet kan blinke.

Problemet ved festivals af denne art er helt givet, at det er mange bands' eneste chance for at optræde for ligestillede, da den almene danske koncertarrangørers velvilje overfor undergrundsmusikken som bekendt ikke eksisterer! Det sætter festivalarrangøren - som oftest selv musiker med kendskab til den uheldige situation i klar erindring - i et uheldigt dilemma, hvor hensynet til kammeraterne selvfølgelig vil være større end hensynet til arrangementets tekniske og salgsmæssige værdi, hvor lanceringen overfor et mere og mere kræsant/forvent publikum bliver overset.

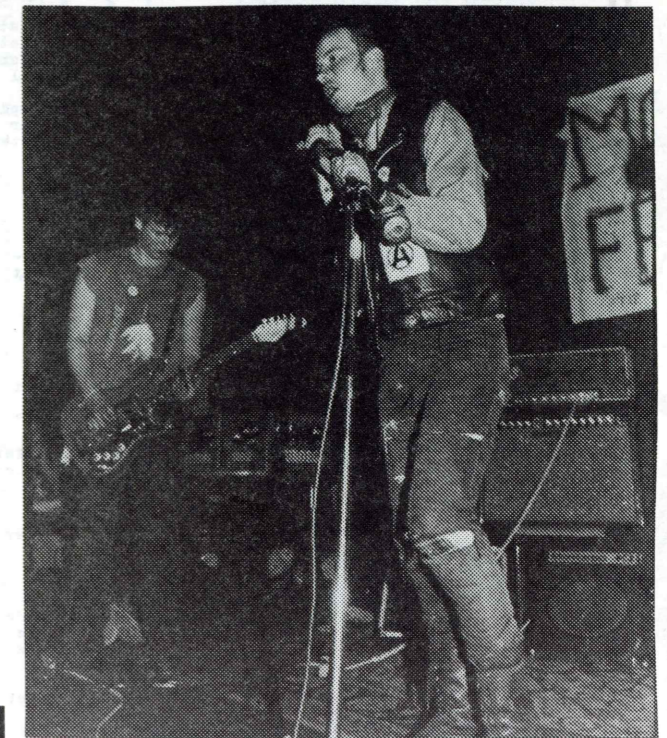
Det var sagen i en nøddeskal, hvad angår de 2 kaotiske dage i Huset i april. Ca. 25 grupper deltog deriblandt 3 tyske, der havde gjort arrangøren, publikum og ikke mindst dem selv en kæmpetjeneste ved at ha' blevet hjemme! Skandale er ikke dækkende nok for den optræden de leverede. Det mest kedelige var så, at de stjal tid & plads for andre, der ku' ha' gjort det 100 gange bedre!

Der var selvfølgelig flere uheldige aspekter, som arrangørerne bestemt ikke skal lastes for, at Monody virkede som et ophold på Piccadilly Circus i myldretiden. Et anlæg, der slet ikke kunne klare belastningen, lydfolk, der overhovedet ikke var opgaven voksen og ikke mindst en skodesles og ligegyldig holdning fra de fleste optrædende. En god lyd var nærmest en by i Rusland og kun ganske få grupper formåede at formidle sin musik ud over scenekanten. Den helt igennem fortærrkede "incrowd"-holdning var en lisså hyppig gæst blandt de optrædende som snotklatter på scenen. Når hver gruppe så med lydprøve/tuning osv. havde ca. 30 min. til rådighed + de forsinkelser som hæmmede begge dage i uhyggelig grad, så er alt vist nok sagt!

Men Monody var desuden musik eller forsøg på samme. At forsøge at anmelde kronologisk vil være som at pisse mod vinden. Alt virkede ens - med få undtagelser - og jeg følte mig ikke videre oplagt til at sige oplevelsen til mig, da det hele foregik. **DRIFT** fra Kbh. var for mig det umiddelbare højdepunkt. Altid garanteret for en medrivende, pulserende musik. Det gjorde ikke så meget, at den fra radioen så kendte Camilla Højby gang på gang sang falsk. Drift kæmpede mod de dårlige odds og vandt sikkert! **FRESHLY RIOTS** spillede et hurtigt og gennemenergisk sæt, hvor det ellers så karakteristiske keyboard fuldstændig druknede i den uhyggelige lyd, der mest af alt mindede om en metalværner i en krusgrav. På det tidspunkt var den ene side af lokummerne strøget! **ZERO POINT** spillede råt, checket og helt upåvirket af de nærmest njermedede og ultra voldelige tyske punks provokerende og beskidte adfærd. Nazi punks er ikke dækkende nok! **DESPERATE UNDEADS** var hele Monody-syndromet i en nøddeskal: forvirrende, magtesløse og særdeles primitiv. Men netop gruppens gå-på-mod og magtesløshed vel vidende, at de ikke ku' spille gjorde deres 5-6 numre lange sæt til en underlig, men for mig fed oplevelse. Det var her og nu - tryk den af og lad os se, hvad der sker. Publikum var tavse, ikke en gang afventende, nærmest ligeglade.

ILLEGAL 80 spillede HC noise med **DISCHARGE** som forbillede. Det store samtaleerne var, at Charles (ex-ELECTRIC DEADS) nu kan holde takten bag tenderne. Intetsigende, tomt og præget af negativ energi. Skrig & skrå, bulder og brag - en våd kineser! **WARSHORE**'s famlende forsøg på at finde en identitet faldt helt til jorden. På den ene side halv speedet 3-akkorders noise med skrig & skrå; på den anden side destruktion af **JOHN CALE** og **STOOGES** ting. Tilføjelsen af en kvindelig vokalist virkede malplaceret. Det blev ikke til andet end pip-pip! Dog var gruppens lyd af det bedre denne eftermiddag.

MONODY KAOS eller FESTIVAL?!

Monody pix: Michael Harder

CONCERTS

MONODY

WAR OF DESTRUCTION leverede festivalens bedste rå punk sæt, men virkede trætte og uninspirerede. De fik dog det til tider meget inaktive publikum op på mærkerne.

RAZORBLADES tangerede WOD's præstationer. Endelig et dansk HC band, der vil noget mere. Trommelager Martin er en af de mest fascinerende skikkelser på scenen p.t., og han står aldrig stille. Det samme gælder for Rico i **CRAP**. De er ubestemmelige. Med de mest fede vibs i salen kan gruppen levere et sæt så dårligt, at man kokser, men så under de dårligst tænkelige betingelser tager Crap alle stik hjem med en intens og kompromisløs optræden, som bare sidder. Det var tilfældet her.

Men som sagt tidligere - brudstykker af en alt for lang week-end, hvor alle indtryk kværnedes rundt i skallen på een ikke efterladende et minuts ro.

En meget uhyggelig tendens sporede hos det især tiltrængende publikum, og det gjorde ikke sagen bedre. Aggressiviteten og voldsomheden, især indbyrdes, lå som en klam hånd over Huset især på førstedagen. Man fik indtrykket at det de mange tyskere i virkeligheden var kommet for var at slå og provokere. Det styrker ikke just sammenholdet! Er det den vej vi skal ind på????

Skins og punks opmarcheret over for hinanden parat til at bruge knive, smadrede flasker, jernbeslåede støvler og jernkæder??????

Rygter om sammenstød florerede men blev ikke bekræftet alt i mens jeg var der. Nu hvor det hele er kommet lidt på afstand kan man se noget mere nært på tingene, men min første reaktion var, at det her var festivalen til at ende alle festivals! Både musikalsk, hvor meget få i forhold til deltagerantallet havde noget at byde på, og som en "gathering". Huset var blæst for andre end "the in-crowd" - det spændende og dragende var væk!

Det er jeg nok osse næste gang! -Jc-

meet the RESIDENTS

THE RESIDENTS "Mole Show"
Falkoner, Kbh. 1. juni

Det var med store forventninger man tog til Kbh. for at overvære amerikanske RESIDENTS' "Mole Show", og skuffet blev man i hvert fald ikke. Efter godt 20 minutters forsinkelse gik tæppet. Det syn der mødte een fik det til at gibbe i mellemgulvet. DER stod de 4 legendariske Residents i kjole og hvidt med de karakteristiske kæmpe øjne i stedet for hoveder og i hver side af scenen var der enormt store lærreder med "pore-know graphics" kunsten. Altså samme slags malerier/tegninger, der pryder samtlige Residents-plader samt de fleste andre Ralph-udgivelser. De blev udskiftet efter handlingsforløbet i showet, som blev forklaret af en ærkeamerikansk TV-speaker type mellem hvert anden eller tredje nummer.

Det gik kort sagt ud på, hvordan "the moles" - muldvæpene - blev taget til fange af de stygge undertrykkere - "the crumbs" - og tvunget til at udføre det grove arbejde i fabrikker o. lign. Under hele showet spillede Residents bag et fiskegarn alt i medens en 3-mands dansegruppe illustrerede numrene med diverse lys i hænderne og med moles/undertrykker papstykker og masker.

Såvidt jeg ku' høre stammede numrene fra LP'erne "Mark of the mole" og "The tunes of two cities" udført på 4 tangentinstrumenter + guitar og vokal. Musikernes identitet forblev ukendt til trods, at de med "øjnene" efter 4-5 numre men erstattet af papnøse og briller. Det første sæt varede ikke mere end 3 kvarter, hvorefter der var en kort pause, hvor man ku' gå ned og købe en øl eller blive siddende og nyde de skønne Ralph Records produkter, der kørte i højtalerne både før og efter koncerten.

Andet sæt var ligeledes numre fra de før omtalte skiver, og man så nu - forklaret af speakeren - hvordan the moles blev modtaget - ikke særligt venligt - og at de begyndte at arbejde i fabrikkerne. Stadig med de 3 dansere til at illustrere numrene. På et tidspunkt kom speakeren op at skændes med en af Residents' medarbejdere, og det resulterede i, at osse han blev taget til fange, bundet og kniptet og sat i en rullestol. Og medens den store krig mellem "moles" og "crumbs" udkæmpedes blev han kørt ind på scenen med ryggen til publikum, alt i medens hele scenen var indhyllet i røg og crescendoet nåedes i bomber og brag. Så var det hele slut. Ingen extranumre, selvfølgelig, og man sad med en underlig fornemmelse. Det kunne selvfølgelig godt ha' været et par timer længere. Noget af det flotteste og sjoveste jeg har set i meget lang tid. -Ole Warming-

ELECTRIC DEADS live

RAZORBLADES/RED TAPE/ELECTRIC DEADS/GANGWAY
Medborgerhuset, Korsør d. 11. 6. 1983

Egentlig en uforglemmelig aften i den vestsjællandske by Korsør; eftersom Korsør ikke går for at være "stedet, hvor det sker", og med et yderst blandet publikum...og i godt humør!! (Det er jo en sjældenhed i disse alvorlige hard-core dage!) Nå, der var lagt op til et blanding af ovnsvædende bands og! - Jeg gentager..og hvornår var du sidst til en koncert, hvor bands'ene var tilpas blandede, lyden god, og alle involverede musikere i god form????

På denne milde sommeraften lagde RAZORBLADES fra Odense ud med det bedste sæt jeg har hørt fra dem. De har stor respekt for deres engelske forbilleder - DISCHARGE, DISORDER osv. - efter min mening lidt for meget, eftersom deres mange nye numre i bedste US horror-rock stil fungerer og klår dem bedre! De svinger mere, og der er mere kød på, og så er de knap så hærgede!; et x-tra plus var den barberbladskappe lyd som fulgte dem det meste af deres sæt.

RED TAPE fulgte med lisså god lyd som Razorblades, dog med musikken som den åbenlyse forskel. Red Tape's meget JOY DIVISION inspirerede musik virkede imidlertid ikke tung, da deres musik var noget mere ~~fxxxxxxxxxxxxx~~ eksperimenterende og knap så faststruktureret som førnævnte JD. Af og til kunne man dog godt savne en mere varieret vokal, ellers fungerede alt.

Med et par lynhurtige numre og en poppet pige-vokal var Nordsjællands ELECTRIC DEADS på scenen. I en meget US punk inspireret stil, plus en hel del heavy-metal (Ufff, et grimt ord!) kværnedes de sig igennem et nok så hørevenligt sæt med, for de fleste publikummer, deres "Anti-Sex" EP numre som højdepunkter. Man kunne godt savne nogle langsommere numre, men ellers fungerede alt perfekt, og det svingede...med 200 km i timer!

GANGWAY var en fin afslutning på denne aften; denne forholdsvis nye trio fra København underholdt folk fortræffeligt med en yderst afslappet sceneoptræden og afslappet rockmusik i stil med U2! Desværre blev deres sæt en smule forstyrret af folk som i aftenens løb var kommet i for godt humør p.g.a. de stærke drikke som en varm sommerdag samt en hel aften havde gjort dem nedsaget til at konsumere!

Well - efter en vellykket aften forsvandt een efter een ud i sommernatten...og det var alt i mens Prins Henrik havde fejret sin fødselsdag.....

KAMP (Korsør Amatør Musik Forening) arrangerede.
-John Doe-

Razorblades i Huset d. 27. 4.
Pic. Michael Harder

12 RAZORBLADES

koncerter koncerter koncerter

ROSKILDE FESTIVAL 1983
2/3 Juli

1983 var året, hvor den ny rock for alvor skulle holde sit indtog på festivalen. Hos undertegnede var dette imødeset med samtidig glæde og skepsis. Min skepsis kom desværre til at slå til da grupper, som virkelig vil noget med sin musik mister noget af identiteten ved at drukne i det store festivalprogram. Ydermere går mange nuancer tabt ved en udendørs festival som Roskilde. Det prægede i høj grad nyrock gruppernes præstationer.

Her følger en selektiv liste over bands der umiddelbart så ud til at være interessante. ECHO & THE BUNNYMEN er dog undladt, da der findes en koncertanmeldelse af dem andetsteds i bladet. Det skal dog understreges, at de leverede et flot show og var den gruppe, der klarede skærene bedst med den store scenes mangfoldige problemer.

Warshore var første officielle band på programmet, men de var desværre en skuffelse. Egentlig mindede de en del om BEFORE, men der var musikernes dygtighed til forskel. Skal man være sød var numrene løst opbyggede, og de var dårligt sammenspillede. Guitaristen var noget af det mest talentløse jeg har set længe, og sangeren, der gik rundt og lignede OZZY OSBOURNE, havde langtfra dennes stemme. De sluttede af med et smadre "Heartbreak Hotel", men dette skyldtes især, at vokalen var forsvundet i en af hotellets tomme korridorer! Sods fik jeg kun set i forbifarten, men det virkede for en gangs skyld som om der var noget, der ikke var noget nyt at hente der. Det var stærk og tæt musik, som det plejer med masser af vild trompet fra Sten.

Simple Minds springer vi let og elefant hen over, da jeg i mere end en forstand var for langt væk til at få noget ud af deres optræden! Commando M. Figg levede i negativ forstand op til deres nye LP. De er blevet et ganske alm. kedeligt svensk rockband. Jeg konstaterede ikke et eneste nr. fra deres udmærkede første skive, og kun "Reach for the stars" fra den nye kunne sætte lidt gang i mig.

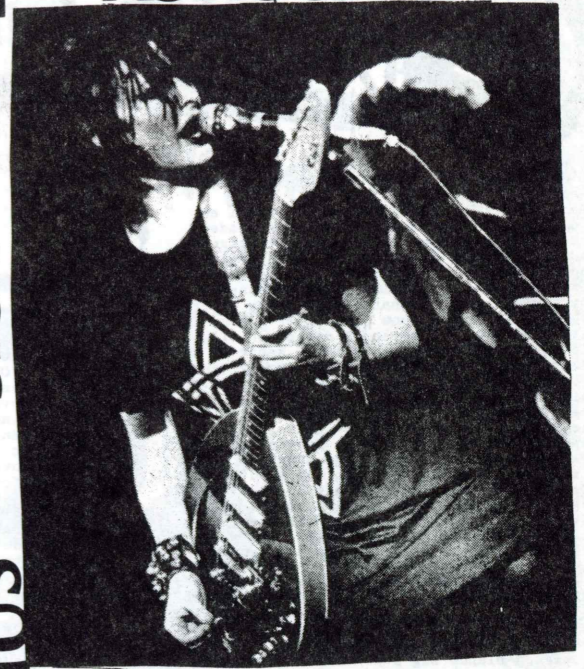
Siouxsie & The Banshees havde osse sine problemer i starten på den store scene. Det var først & fremmest lyden, der var svær at styre, men publikum, der ikke kendte noget videre til gruppen, skulle osse lige lytte sig ind på den sorte musik. Da "animal" bag trommerne fik spillet sig ind kom der gang i sagerne, men Rob Smith's guitarspil, hvor der aldrig rigtig er tale om akkorder eller greb gjorde, at den lydmur, som skal til for at trænge ud til så mange mennesker, udeblev. Dog undlod C.V. JØRGENSEN, som spillede lige før, klogeligt sin "Surf a la mode", hvis påstand om, at kun Siouxsie selv når ud over scenen, ville være gjort til skamme! Belgiske T.C. Matic havde det tvivlsomme hverv at skulle starte søndag morgen, hvor der ikke er meget gang i folk. Den meget dynamiske forsanger fik dog snart gang i den trofaste skare foran store scene. Hos undertegnede gik den europæiske nyrock med funk undertøer dog aldrig klart ind. Der var simpelthen for langt mellem godbiderne!

Maanam fra Polen var et forholdsvis spændende bekendtskab. De startede forrygende, men jo længere de nåede ind i deres sæt jo mere gennemsnitlig blev den rok & rul de leverede. Med bas, sang, trommer og 2 guitarere kunne man tro, at det skulle blive rock med tryk på, men i alt fald 1. 1/2 af sættet blev den ene guitar udelukkende brugt til at køre solo oveni sangen. Det havde en stærk virkning, og det led ofte som keyboards. Fremfor en anden polsk gruppe, SBB, som osse har gæstet landet, har Maanam en fordel i at have en god sangerinde/forgrundsfigur. Denne Polens NINA HAGEN var i høj grad med til at skabe gruppens image, der går ud på at være så cool som muligt. Der blev sunget både på polsk og engelsk & blandt titlerne husker jeg kun "Treason" som et virkeligt fedt nummer.

-TN-

NY ROCK I ROSKILDE

SIOUXSIE ADS/CITY X i ARHUS

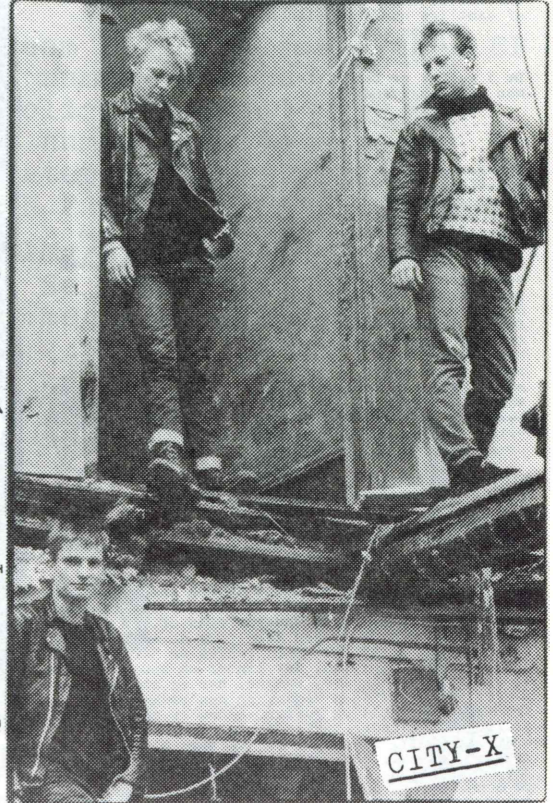

ADS/CITY-X
Huset, d. 16. april

Måske var Århus stopfodret med punk; måske havde Irmgardz' "legendariske" front punk bands ikke folks interesse - i hvert fald var kun små 50 mennesker dukket op til ADS' - og CITY-X' Århus indtog. Stemningen var klam i den 1/4 fyldte sal. Hvisken og tischen, råben slagord efter een af grupperne, spejden efter musikere, der "gemte" sig i omklædningsrummet" og tilsyneladende ikke ville møde sine "fans", selvom det var 1 1/2 år siden de havde været her sidst! Det "gode" forhold Kbh. og Århus imellem holdt fridag denne kælige forårsaften! Anyway, da klokken var blevet over 22.30 gik CITY-X på scenen og beviste, hvorfor Jello Biafra havde rost dem i skyerne. Denne hårdtpumpende garage-punk trio leverede et stærkt, tæt, energisk, men alt for kort sæt, og dansegulvet fyldtes med dansende/pogoende folk, der på trods af almindelig boreddom gav gruppen en pæn velkomst. Tolv numre blev det til deriblandt "Flaget", "Glade Polen", "Modstand", "Magt & Beger" og bidraget til EZ-singlen "Politi-Militær" og selvfølgelig "Avis" fra City-X' single, der efterhånden er 3 år gammel. Der må godt snart komme nyt. ADS var påvirket af de dårlige vibs og spillede for at sige det mildt forfærdeligt! Ukontrolleret, larmende, uenergisk støj, der ikke gjorde gruppen nogen som helst kredit. City-X reddede aftenen, der rent musikalsk kun varede lidt over en time. Det lugtede lidt! -Jc-

Vi beklager, at vores ECHO & THE BUNNYMEN anmeldelse ikke er at læse nogen steder. En ven af bladet glemte (!) dead-ADS/CITY X i et foto som plaster på såret, ok???

CITY-X

13

DISRUPTERS

Disrupters/"Unrehearsed Wrongs"
Radical Change
Med DISRUPTERS' første LP er vi ovre i en helt anden boldgade, end de øvrige plader her på siden. Gruppen tilhører det stigende antal politiske rockbands af CRASS-skolen, og "Unrehearsed Wrongs" kan flere steder lade tankerne hen på "Stations of the Cross" - milepælen indenfor anarcho-rock. Men D. er ikke så fanatiske, som Crass gi'r sig ud for at være. Midt i alvoren er der plads til selvironi. "Unrehearsed Wrongs" hentyder til det faktum, at gruppen ikke er særlig meget bevidst musikalsk, og det vil trods alt være lidt synd at påstå.

Selv om Disrupters er lige så forudsigelige som amen i kirken er der en klar fremgang at spore i både lyd og kunnen. Bastant guitar/bas lokomotiv fræs med tunge monotone trommer leder an det meste af vejen med fynd og klem!! Den stærke produktion opvejer de manglende tekniske færdigheder. Lyden er meget rå!

Side 1 åbner med "Norvic the Clown - Poem", der ikke gi'r "Shawed Women" noget efter med kirkeklokke blæsen og en solid fræsende guitar/tam-tam lydmar. "Job Satisfaction" og "Animal Farm" med krads kommentarer til den britiske velfærdstat får rystet den sidste stivhed ud af kroppen på lytteren (mig!!!). "Pigs in blue" og "Napalm" på side 2 skal osse lige have et par ord med på vejen. De viser, at Disrupters meget vel kan komme og blande sig med "eliten" i engelsk punk!

"Unrehearsed Wrongs" er meget bedre end titlen antyder. Glem det vanvittige "Crass-og-bands-i-den-dur" had syndrom og hop på vognen, inden toget går! Du vil ikke fortryde det. -Jc-

Kontakt: Disrupters
C/O Backs Records
3 Swan Lane
Norwich
England

THE MOB let the tribe increase

The Mob/"Let the tribe increase"
All the madmen
I dette tilfælde er det overordentligt svært, ja nærmest umuligt, at forsøge at skrive en "anmeldelse" uden at superlativerne tager fuldstændigt overhånd. Dette vedkender jeg mig helt oprigtigt, men sagen er den, at årets bedste engelske LP er kommet i min besiddelse. THE MOB'S debut-LP er slet og ret et MESTERVÆRK!

"Let the tribe increase" er et utroligt personligt album, der foruden at være hensynsløst ærligt osse formår at inddrage lytteren på en sådan måde, at det ikke virker påduttende, agiterende eller, hvad ved jeg!

The Mob er meget pessimistiske, og det fremgår af samtlige numre på pladen.

"At the gates of Hell where the corpses yell, an the only sound is the toll of your death bells"

De 3 gutter er bange, forvirrede, magtesløse, men ikke opgivende.

"I wish I can fight
It must be fun to fight
cos so many people do it
it must be fun"

The Mob står i skærende kontrast til den øvrige punkscene, for de lægger ikke skjul på sine følelser, hverken lyrisk eller musikalsk. Samtlige numre sitrer af en pulserende nerv, en stemning, der både er skræmmende men i høj grad osse dragende. The Mob's sound er skærende som en kniv i blødt smør og alle stemninger fremhæves ned til sidste detalje gennem den ypperlige produktion (Ted & gruppen selv). Marks guitar & guddommelige, inciterende og angst sang ligger fremme i lydbilledet med Curtis' bass og Josefs trommer tilpas indflettet; flot, højt, svævende. Hele pladen SMUK i ordets bogstaveligste forstand, og samtlige numre fortæller sin historie ~~med~~ så man forstår og lever med. "Gates of Hell", "I wish", "Never understood", "Rope" med effektiv stemme-overdubs og en nyindsplining af Mob's stærkeste nr. "witch hunt", der bestemt ikke gi'r originalen noget efter. Ja, så er alt vel sagt! -Jc-

Sisters of Mercy/ 12"
"Alice"/"Floorshow"/"Phantom"/"1969"
Brain Eater Records
SISTERS OF MERCY er for 80' syrerockeren, hvad CRAMPS er for rockabilly'en! Begge er meget selvironiske uden at slække på de musikalske krav i hver deres genre.

S.O.M.s musik kan umiddelbart tolkes som post-punk, depresso-rock, men alt overvejendes, så det kun kan være en pastiche. Dette understreges af, at gruppen ved koncerter gi'r krasse versioner af så forskellige ting som LED ZEPPELIN, DOLLY PARTON og HOT CHOCOLATE. Sanger Andrew Eldritch, der ligner en spejls blanding af Jim Morrison og Joey Ramone, har en stemme, der ligger tæt op af Alan Vegas, og han backes op af trommemaskine, bas og guitar. Lyden er så rå og skarp, at den leder tankerne hen på BAUHAUS og BIRTHDAY PARTY. Hvem skal man nu tage alvorligt??!

"Alice", et nr., der ligså godt ku' være skrevet af JOY DIVISION, og IGGY POP's "1969" er de bedste numre på denne EP, da man her sætter guitaren i højsædet fremfor trommemaskinen. "1969" lader ikke originalen noget tilbage i råhed og metalagtig guitar-sound. -TN-

Unrehearsed Wrongs

MØRKETS MÆND

plader

DEAD MAN'S SHADOW

Dance Society/"The Theme"/"Somewhere"/ Society "Hide"
Når jeg sidder og hører denne 12", minder det mig om første gang jeg hørte WASTED YOUTH's "Rebecca's Room". Der er tale om en gruppe, der kan blive til snart sagt hvad som helst, men som her mangler inspirerende materiale.

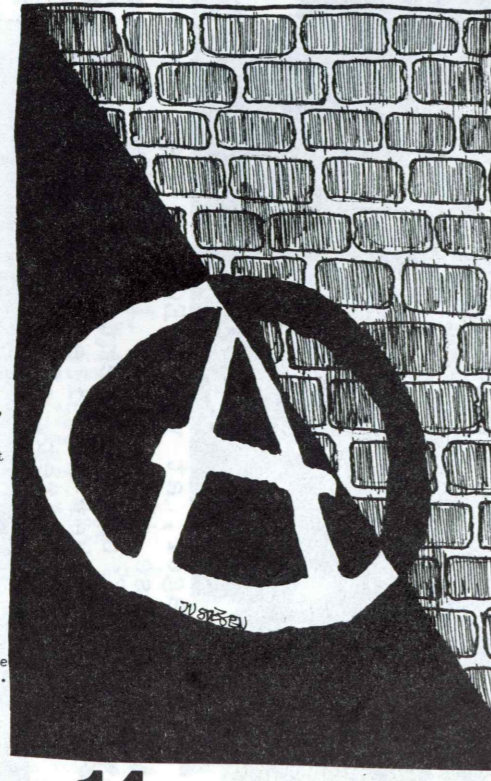
En plade, hvor bas og trommer typisk buldrer frem for engang imellem at blive overskyet af dystre keyboards, som toner frem og bemægtiger sig opmærksomheden. Sang og guitar ligger mere ijernt i lydbilledet. I både lyd og artwork minder DANCE SOCIETY om Factory-grupperne, men de sidstnævnte har noget at byde på. Det har D.S. ikke endnu! -TN-

Birthday Party/"The Bad Seed"
4 AD
"Hands up who wants to die". Sådan starter den ny BIRTHDAY PARTY EP, og Nick Cave ku' godt lyde som om han havde hånden oppe først, for hans tekster på dette og deres sidste opus (de er nu forhenværende!) er centreret omkring, død, vold & narke! Der er 2 meget aggressive numre - "Sonny's burning" og "Tears of gun" og 2 mere dæmpede uden, at de har mistet styrken og aggressionen. Især "Deep in the woods" efterlader en med gåsehud på armene over den utroligt stærke og positivt overraskende slutning:
"Love is for fools
and all fools are lovers
and God knows I'm still one"

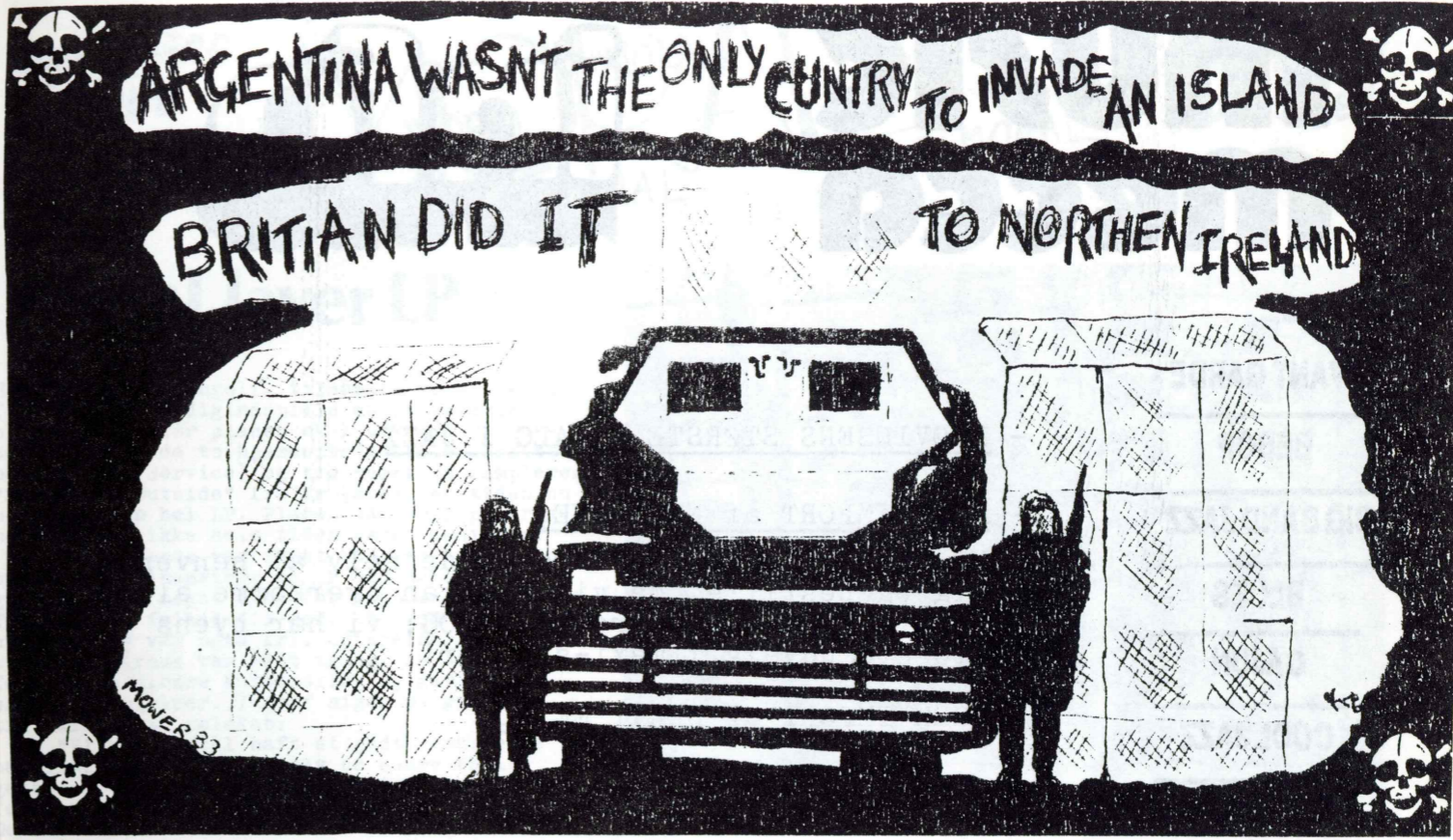
Så måske er der stadig håb for Nick Cave og B.P.! Men nu er de jo eks.! -Ole Warning-

The Schoolhatters/"Stories as cold as the Irish Sea" Outer Himalayan/No Aarhus Import (EP)
Dette må betegnes som en irsk undergrundssingle, hvilket medfører et minus for produktionen og et plus for energien. "Deepest of reds" på side 1 er klart bedste nr. lagt i en stil, der sender tankerne hen på MODERN ENGLISH. Efter en rolig start rammer man pludselig af en bastant lydmar, hvor trommer/bas buldrer rytmen frem, og guitar & synth. kører den dremmende melodilinie henover. Sanger Kieron O'Neill's dybe stemme er dog aldrig overbevisende, trods gruppens klare politiske hensigter. De sidst-nævnte fremgår nok klarest i B-siden "Industry & Nature" om de 2 faktorens skærende kamp for livsrum. Musikalsk er de 2 numre på B-siden af mere tvivlsom karakter. -TN-

N.B. Begrænset antal eksemplarer til salg gennem postboxen.

14

ZINES & NOISE MARKET!

Tidl. nr. af NO AARHUS stadig tilgængelige CASSETTES/EP's :
og udenlandske fanzines til salg:

NÅ 1:	Defomed!/"Gas Attack"	kr 5	NÅ 1:	Deformed!/"Gas Attack"	kr 30
NÅ 2:	K. Joke, Discharge, New Ørder	kr 6	NÅ 2:	Dream Police/"Chr. Chaos 78"	kr 30
NÅ 3:	UK Subs, Scatterbrain, SLF, TT Reuter	kr 6	NÅ 3:	Black Flag/"1.3.83"	kr 30
NÅ 4:	Freshly Riots, Really Red	kr 6	NÅ 4:	Minutemen/"March 1st 1983"	kr 30
NÅ 5:	War of Destruction, US Punk No Aarhus live	kr 6	NÅ 5:	JC & Dream Police/"Come With"	kr 30
NÅ 6:	Tyskland-rapport, GO4, Anti Pasti	kr 6	NÅ 6:	Dream Police/"Demise"	kr 30
NÅ 7:	Electric Deads, NÅ '82, Nico US Punk	kr 7	NÅ 7:	Schoolhatters EP (Irland)	kr 30
NÅ 8:	Black Flag, Crap, Sods, Norge DMM, S/H Landskaber	kr 7	NÅ 8:	Black Flag/Minutemen 2. oplag på vej. Se "Noisy News" om vore kommende udgivelser.	kr 30

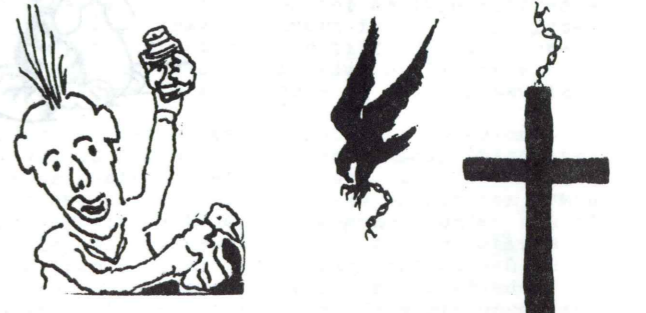
GAKK (Norge) no. 2/24 s. kr 6
no. 3/20 s. kr 6
SJOKK (Norge) no. 4/36 s. kr 6
no. 4/20 s. kr 5
no. 5/20 s. kr 6

FRONTAL ASSAULT (USA) no. 9/18 s. kr 7

Porto inkl. for 1-2 nr. Over 2 nr. vedlæg kr. 5. Porto til plader/bånd kr. 10.
Send cash, check eller benyt giro :
1 64 41 57

No Aarhus
Postbox 3
8381 Mundelstrup

HUSK DISORDER d. 27.8.!! 15

SOMEWHERE OUTSIDE

"Somewhere Outside" - Sampler LP med 8 bands: MORAL, CRAP, NÆSTE UGES TV, ESCAPE ARTISTS, TRISTAN T, DE TILFÆLDIGE FRA IGÅR, INSPIRATION FOR SCANNERS og WORLD IN MOTION.

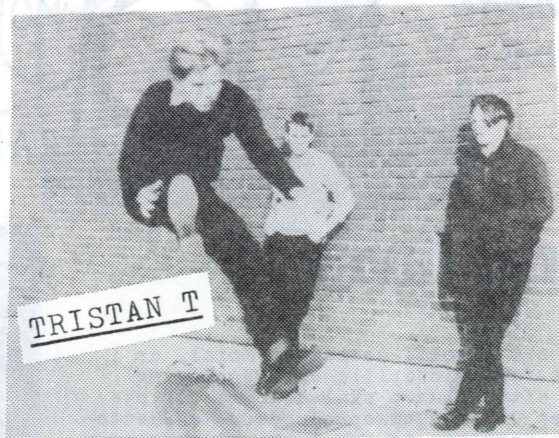
Irmgardz' ambitiøse pladeprojekt "Somewhere Outside" har ladet vente på sig i meget lang tid. Nu er provins-samplern altså ude og efter flere gennemlytninger er jeg kommet til den konklusion, at anstrengelserne ikke har været ventetiden værd. Da "Pærepunk" udkom i april '79 var den allerede "forældet", men indholdet garanterede friskheden udover pakke-dato. Først og fremmest drejede det sig om fortroppen i dansk punk - altså osse et historisk aspekt - dernæst var der en kontinuitet i projektet.

"Somewhere Outside", der af Irmgardz betragtes som 80'ernes svar på "Pærepunk" mangler begge ting. Projektets musikalske sammensætning er skæbnesvangert ujævnt og lader meget tilbage at ønske. Produktionen bærer præg af hastværk, hvor der overhovedet ikke har været tid til at kæle for den enkeltes bidrag tilstrækkeligt. Lyden på pladen er helt plan uden nævneværdige opspring fra først til sidst. Så nytter det ikke, at enkelte bands virkelig spiller op til sit bedste, for ensartetheden hæmmer i sådan en grad, at flere gennemlytninger er selvtortur. Med al respekt for producerne vil jeg påstå, at de bærer en stor del af skylden for, at dette ellers så spændende projekt er løbet ud i sandet. Det er osse ret tragisk at så stærke bands som NÆSTE UGES TV, CRAP og ESCAPE ARTISTS ikke får maksimalt udbytte af sine bidrag. I alle 3 tilfælde er gruppernes sound uden bid og finesser. Crap f.eks. har mistet sin råhed, der gør gruppens psykedeliske islæt enormt charmerende. Næste Uges TV er overproducerede, og E.A. er osse mere dæmpede end sædvanligt.

Sammensætningen af grupper er efter min mening osse helt hen i vejret. Flere bands ville ha' fået større udbytte af egen cassette udgivelse. På projektet her virker de malplacerede - for ikke at sige totalt destruerende. Hensigten med "Somewhere" er at vise tingenes tilstand netop nu, men DK-scenen er meget mere end "Somewhere" gi'r udtryk for. Af de 8 deltagende bands solister er kun 3 aktive live. ~~XXX~~ Flere af bidragsyderne har aldrig været udenfor øvelokalet! Ideen var fremragende - resultatet bør der ikke spildes mere tid på!

-Jc-

18

TRISTAN T

ESCAPE ARTISTS

CRAP

NANLEY'S KIDS

The Hates/"Panacea" 12" EP
Faceless
De sydlige regioner af Guds eget land har gennem tiderne fostret mange stærke bands ikke mindst Texas, hvorfra man bør nævne ZZ TOP, MYDOLLS, de fantastiske REALLY RED, D.R.I. og altså THE HATES.
Gruppen, der kommer fra Houston, dater sig tilbage til starten af '79 og har frem til denne splinter-nye 12" helt og aldeles 3 7" EP's på eget label Faceless på samvittigheden. Hates' musik var i starten melodisk, en anelse dæmpet medium power garage-rock med klare aner i 60'ernes syrebands. I dag er tempoet sat betydeligt i vejret, men på trods af utallige udskiftninger er gruppens karakteristiske lyd bibeholdt takket være eneste originale medlem Christian Arnheit (Guitar/Vokal) der skriver hovedparten af tekster og musik. Lissom MINUTEMEN-som Hates nærmest kan sammenlignes med i dag-bruges ingen effektpedaler og numrene er korte og præcise. C. Arnheits vokal er i høj grad påvirket af afdøde Alan Wilson (CANNED HEAT) og er ret bemærkelsesværdigt i tider, hvor temmelig få tillæger en god stemme nogen værdi i power punk! Otte nr. bli'r det til omhandlende alt fra atomkrig til livet som punk i Houstons skraldespand. Du vil enten elske The Hates eller yyrkk! Ta' og gi' et godt power-garagerock band chancen! -Jc-
Info, plader & Hates tegneserier:
Christian Arnheit
4200 W34th Street
Box 152 Houston
Texas 77092 U.S.A.

The Authorities/"Soundtrack for trouble" EP
Selecta Record Operations
Fire numre i et opskruet tempo og i en stil, der minder en del om DEAD KENNEDYS omkring "Fresh Fruit...". Med A.s vulgære/naive tekster udviser de en god portion humor, men med alvoren liggende lige under overfladen. Eller er det omvendt? Et friskt pust i den stagnerende Hardcore i 80'erne. Finder du denne plade er den en sikker investering - og gør som og står på bagsidenoterne: "Play this record loud, play it often, and play it under large amounts of alcohol". Det sidstnævnte er dog ikke yderst nødvendigt!

Det kan derimod være yderst påkrævende, hvis man skal adholde:

The F.U.s/"Kill for Christ" EP
X-Claim
En usmagelig EP fra den Boston-stationerede gruppe F.U.s (F U C K Y O U ' S), og vel at mærke ikke usmagelig på en sjovt overdreven måde! For gruppen er helt uden humor, råhed, vid eller rykskabelse! I alt 9 numre med kedelig semi-hard core og et latterligt cover, der står godt til deres åndslede musik og kyrk. Tekster om politihad, nazi hykler og anarki skrevet på en totalt stenningsforladt måde. Hvis du støder på denne 12", luk øjnene og LØB!!! -Th-
Selecta
216 Patricia Avenue
Stockton Ca. 95210
U.S.A.
F.U.s c/o
Bob H. Furapples
45 Lydon Way
Dorchester Ma. 02124
U.S.A.

The Fartz/"World full of hate"
Alternative Tentacles
Vi har før i No Aarhus givet vores mening om den amerikanske HC, der kom som et forfriskende pust ovenpå vore britiske venners nedtur. Og netop amerikanerne tilførte punken en ny energi og dimension meget uafhængig af den engelske scene. Men enkelte grupper lod sig inspirere både musikalsk og politisk uden at virke plagierende. Seattle's PARTZ (netop opløst) er et af disse bands. Glødende anarkister og DISCHARGE/DISORDER tro tæsker bandet sig igennem 16 numre på denne mini-LP. Teksterne er barske kommentarer til Reagan's selvmordskurs og en opfordring til alle undertrykte om at gøre oprør mod det bestående system. Når musikken så er rå som ind i H. er grunden lagt. Meget stærk US anarcho-punk. En enkelt "gammel" goodie har sneget sig ind på side 2 - BLACK SABBATH's uforglemmelige "Children of the grave". Paul's guitar er heller ikke ulig Tony Iommi's. Fedt cover med stærk plakate skal osse lige nævnes. -Jc-
Kontakt: FARTZ WRECKORDZ
C/O Steve Fart
3815 Sw Lander Sea. WA. 98116 USA

The Lewd/"American Wino" LP
Ici Records
Helt og fremdeles er debut-LP'en fra THE LEWD på gaden. Endnu en af efterhånden mange stærke HC-grupper udsprunget fra San Francisco. Lewd har over 3 år på bagen og består den dag i dag af:

J. Sats Beret/Vocals
Olga De Volga/Bass, Vox
Bob Clic/Guitar, vox
CC Reece/Hi-hat
Fjorten numre - side 1 studie og side 2 live at the Target Video, som osse har gæstet Kbh. et par gange. Lige på og hårdt uden de store krunspring. Bass, trommer og guitar er som et fremadbrusende lokomotiv, vokalen rå og udkrænget af Beret, der må ha' et godt stemmebånd. Bob Clics guitar har en meget knivskarp lyd, der går lige i rygmarven. "Mobile Home" med mere go i; "Dressed in black" og titelnummeret "American Wino" viser gruppen som et stærkt engageret HC-band, der bestemt ved, hvor de vil hen. Anbefalelsesværdigt! -Jc-
Info: Lewd Fan Club
C/O Laura Lorda/Pres.
119 Minna Street Suite 341
San Francisco Cal. 94106

Sats/The Lewd

False Prophets/"Good clean fun" b/w
Worn out brothers "Functional"
En skive, der nok trænger ind efter mere end en gennemlytning, hvis man ellers kan klare det! FALSE PRPHETS er rablende skøre, og deres musik er en mærkelig blanding af amerikansk trash, CRAMPS og beeb-beeb orgeler! Kort sagt, de er nærmest uberegnelige, og det er gruppens charme, for de er ikke uhart opfindsomme. Som så mange andre amerikanske grupper, der falder uden for, er de ikke særligt populære derovre, men det skider de på! Så covernoterne siger: "Special thanks to everyone masochistic enough to have seen us more than once and admit to it!". Det siger vel alt, ikke???

SF Underground 2
Subterranean
En ikke helt ny plade men friskheden har holdt sig langt ud over pakkedato. Dvs. 1980. Anden skive i miniserien om undergrundspunk i San Francisco (nr. 1 anmeldt i nr. 8) og fine eksempler på, hvorledes rocken slog sine folder i "sunny California" medens alle andre obscure retninger indenfor nyrocken udforskede i Europa på samme tid. UNDEAD's "Life is hell" er en tung sag med fremdende HM-guitar og maniac vokal. THE LEWD's "Mobile Home" er hurtigere, luftigere og mere dansabel. Spændende at høre deres udvikling fra den spæde start i '80 til den fremragende LP "American Wino" i dag. SOCIETY DOG med Jonithin Christ (nu i CODE OF HONOR) leverer EP'ens mest checkede og rå ting "Title Role", medens de helt ucheckede, primitive men særdeles morsomme SPIKES slutter af med en rablende vanvittig historie om Hitlers hjerne, der af russerne holdes i live til DAGEN! Fedt! En sød plade! -Jc-
Kontakt: Subterranean Records
577 Valencia
San Francisco CA 94110
U.S.A.

19

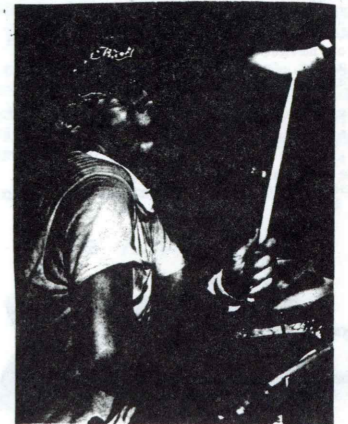

Olga/The Lewd

Doo-Doettes/"Look to this"
Solid Eye
Pladen åbner med titelmelodien fra filmen "Zombie" men nok i en anden udgave med diverse pander & andet køkkengrej plus en masse forskellige trommer og tangentinstrumenter. De følgende numre har osse den samme instrumentering + radio, fløjter, clap-bånd osv. uden at det virker kaotisk - faktisk er pladen meget stille og næsten udelukkende stemninger a la (hvis man kan forestille sig det) BRIAN ENO's "Ambient" og Fred Fritth's mere eksperimenterende musik.
Der er dog 3 afvigende numre - det sidste på side 1 er et meget mystisk jazz-nummer med en forvrænget og hysterisk mand, der snakker! Det andet er åbringsnummeret på side 2, der i sin grundsubstans er et happy pop nummer kørt over med et bånd med tyrolersang! Det sidste nr. på side 2 kunne godt have været et JOHN CALE/TERRY RILEY nr. med meget smukt klaverspil. Begge sider slutter slet ikke, hvis man ikke selv tager det af. Den ene med en masse fuglekvidrer og en slags natstemning - der anden med en masse slagteøj. En spændende plade! -Ole Warming-
The Doo-Doettes: Tom Hechion
Dennis Duck
Fredrik Nilsen
For info eller katalog:
The Solid Eye
P.O.Box 50453
Pasadena Cal.
USA 91105

Husker Du/"Everything falls apart"
Reflex D
Lad mig slå fast med det samme, at HUSKER DU'S længede ventede 2. LP er fremragende. De 3 Huskers kontante og frembrusende trash punk solister af nerve og bobler af energi. På side 1 er intet som helst overladt til tilfældighederne. Side 2 viger en anelse tilbage for side 1 hvad angår det helstøbt perfekte trash dog uden at trække pladens niveau ned. "Everything falls apart" er hård men ikke uden en afgittende dynamik, der er kendetegnende for Husker Du's delige power punk. Her blot titelnummeret, "Target" "Obnoxious" og Huskers overraskende coverversion af DONOVAN's "Sunshine Superman". Blandende! Bare surt, at "LP'en" kun varer små 20 minutter! -Jc-
Contact: Reflex Records
731 Pontiac Pl.
Mendota Hts.
Minnesota 55120
U.S.A.

Reece/The Lewd

FRANTIX

AMERICA

T.S.O.L./"Beneath the shadows"
Alternative Tentacles
Så er LP nr. 2 fra TRUE SOUNDS OF LIBERTY på gader. Gruppen har i denne anledning udvidet med en keyboard spiller og engageret all-round produceren Thom Wilson. Resultatet er en meget spændende og flot plade, hvor gruppens tilhængere nok vil betakke sig. TSOL har ellers i de sidste par år været med til at præge "horror-rocken" i USA, hvor bl.a. MISFITS og CHRISTIAN LUNCH burde være kendt af den kvikke læser. Men den tid er et overstået kapitel i gruppens historie.

"Beneath the shadows" består af 10 numre, der i form og udførelse nærmest minder om New Zealands super posters SPLIT ENZ. TSOL har stadig der kraft og energi, der før prægede gruppens rå og upolerede musik, men med Greg Cuehn's piano og synthesizers er der tilføjet en nuance og nogle stemninger til gruppens Klangbillede, der matcher perfekt til sanger Jack Delauge's depressive og til tider resignerende vokal. Han er gruppen et meget værdifuldt aktiv og selv om de øvrige musikere ikke just er fantomer på sit instrument fremkommer det hele i en stor helhed. Lyt selv til specielt titelnummeret og "Send my thoughts", hvor individets håbløshed i dagens samfund skildres mest intenst. På trods af at være Alternative Tentacles' nye trumfkort er der ikke meget håb at spore ang. udgivelse på disse breddegrader, men kontakt gruppen på nedenstående adresse. Jeg garanterer for, at du ikke bli'r skuffet! -Jc-

T.S.O.L.
P.O. Box 655
Los Alamitos
Cal. 90720

Frantix/"Face Reality" EP
Local Anaesthetic
Jeg er nærmest mælløs! En amerikansk garagepunk gruppe; en flok weirdos, der helt lever op til navnet FRANTIX. Se bare billedet! De ligner en flok frustrerede amerikanske schoolkids, der får tiden til at gå med at larme nede i de stenrige forældres garage. Well, well, man skal lede længe for at opdribe så fed og krads trash. Ronnie Jr./Vocal; Barstow/Trommer; Ricky/Guitar og M.M.A.A.T.T.(!)/Bass leverer 4 knivskarpe, checkede/uncheckede rå og rablende vanvittige ting, der gennemsnitligt varer 1 1/2 minut. Titelnummeret "Face Reality" går umiddelbart bedst ind - den er frustrerende, irriterende og så fed, så fed! Jeg må på det kraftigste anbefale at denne plade erverved af dig, kære læser. Frantix' musik er i en klasse for sig selv! -Jc- (helt smadret!)
Info : FRANTIX
966 Nucla Street
Aurora
Co. Boool U.S.A.

Mission of Burma/"Vs"
Ace of Hearts
Det er med stor sorg, at jeg må fortælle, at Amerikas punkscene har mistet sit bedste og mest spændende nyrockband af dem alle, nemlig MISSION OF BURMA fra Boston. Hvad det band har betydet for den psykodeliske garagepunk scene over der er ganske enkelt ubeskriveligt. M.O.B. var den absolut førende eksponent for den nye bølge af eksperimenterende punk bands for hvem 3 akkorder og en mur af noise er et overstået kapitel. De var alvorlige, eftertænksomme, men aldrig pessimistiske og humørforladte. For M.O.B. var den røde tråd ikke demagogisk selvhøjtidelig brostenspunk, snarere analyserende og fortællende protestrock, med et dybtfølt og oprigtigt engagement i omgivelserne omkring dem.

"Vs" er gudskelov et fremragende album, der viser gruppens bedste øjeblikke under et og samme tag. Fra først til sidst henrykkes man af utroligt velspillet og uovertruffen psychedelic punk, hvor guitar, bass, trommer og et fremragende vokalarbejde - for det meste med flerstemmig sang, der efterlader et uudsletteligt indtryk - går op i en højere enhed. På "Vs" veksler M.O.B. mellem stemningsmattede, melankolske og til tider sørgelige numre som "Trem Two", "Dead Pool" og "Einstein's Day". Til sprudlende livslystige tilståelser, "That's how I escaped my certain fate". Følles for de netop nævnte numre og resten af pladen er nerve, alvor, indsigst, rygrod og livslyst. M.O.B.s lyd er flot - MEGET FLOT. Hvert instrument ligger perfekt i lyd billedet med ~~XXXXXXXXXX~~ trommerne tungt hamrende i bagvedet. Roger Miller's guitar er både melankolsk og smuk som den er rå og aggressiv. Et utroligt band, der desværre ikke er mere. Der er ikke mere at sige. Nyd Mission of Burmas plader. De er uvurderlige!
MISSION OF BURMA R.I.P.
-Jc-

Sin 34/"Die Laughing" EP
Spinhead
Debut-EP fra L.A.-bandet SIN 34, der lissom JODIE FOSTER'S ARMY er at høre på "Sudden Death"-LP'en. Sin 34 er 3 fyre og en pige med ben i næsen - Julie - der får Beki Bondage til at lyde som Nicole eller andre lignende brekmidler. "Die Laughing" indeholder 5 noget ujevne men hurtige trash numre, hvor den dårlige lyd desværre skæmper helhedsindtrykket en smule. Side 2 på denne 33 1/3 EP er klart den bedste, og specielt "12 Hour trip" og "Join the race" viser, at Sin 34 har mere end de små grå hjemme under kasketten. Poruden Julie består bandet af Mike (Guitar), Phil (Bass) og Dave Markey (Trommer). -Jc-
Kontakt: Spinhead Records
2265 Westwood Blvd. Suite 541
Los Angeles Ca. 90064

Jodie Foster's Army/"Blatant Localism" EP
Placebo Records
Surfpunk er den helt store dille blandt de nye amerikanske trash punk's ude vestpå. JODIE FOSTER'S ARMY (Sindssygt navn!) tilhører den stime af purunge high school freaks, der forbindes med spraglede badebukser, mørke solbriller, hurtige biler, cokes og sidst men ikke mindst det uundværlige skateboard. Musikken er oprørsk og utrolig hurtig - ikke ulig de engelske artsfæller PETER & TTT BABIES. "Blatant Localism" indeholder seks skønne fandenivoldske numre med bid, vid og glimt i øjet. Selvom EK ligger i det høje kolde nord såa. man være en isbjørn for ikke at blive revet med af de her 4 rebelske strand-punks. Fed rock!
JFA kan osse høres på den udmærkede men en anelse ujevne compilations LP "Sudden Death".
Kontakt: Tony Victor
5820 W. Virginia
Phoenix, AZ 85035
U.S.A.

Bob/The Lewd

CODE OF HONOR

WHAT ARE WE GONNADO?

Code of Honor/"What are we gonna do?"
Subterranean b/w "What price would you pay?"
Rart at vide, at man stadig kan forbløffes af virkelig velspillende punkbands. I dette tilfælde CODE OF HONOR, der nærmest må siges at være veteraner på SF-scenen. Guitarist Mike Fox har i flere år gjort scenen usikker med sit uhyre fede guitarispil og sin producer-virksomhed for næsten alt, hvad der kan kræve og gå. De øvrige medlemmer må nu heller ikke betragtes som novicer. Efter den lidt skuffende dele LP med SICK PLEASURE (som på nær sangeren var identisk med COH) er de nu nedkommet med egen selvstændig single. Spændende, snørklet og spacet garagepunk - rolige forløb, der pludselig eksploderer i ukontrollabel trash - bidende sarkastiske tekster, der ikke pakker noget ind. Pyhh, sveden pibler af een efter et par gennemlytninger! -Jc-

HANS-A-PLAST

HANS-A-PLAST xisterer igen! Efter en "død" periode på ca. 1 1/2 år har Hannovergruppen nu smidt deres 3. lp på markedet. Skiven hedder Ausradiert og indeholder 10 energiladte og spændende numre i typisk Hans-A-Plast-stil. Titelnummeret starter med brudstykker af tysk historie: Man hører Adenauer, nitler, en krigskommentator og speakeren under VM-finalen 1956. De efterfølgende 3 numre er sådan set også meget gode, og det ene nummer er sågar et lidt kikset forsøg på at bryde ud af den sædvanlige spille måde, der er karakteristisk for gruppen. Men på den sidste skæring af side 1 er det virkelig opnået at skabe et betydningsfuldt og musikalsk vellykket nummer. Sangen hedder Sacco di Roma og handler om den århundrede-lange undertrykkelse af friheden via religion. Der opfordres til op-rør: "Entweiht das Wasser zerstört den Altar - zerbrochene Kruzifixe die heilige Kirche ist nicht mächtig ohne Ritual befleckt die reine Madonna maria". Den urgamle rock'n'roller "Do the Monster Mash" har måske fundet sin afløser i Hansaplats "Monstertanz". Mere er der vist ikke at sige om den, hvad angår teksten, temmelig ligegyldig sang, aber Spass muss sein har gruppen nok tænkt!

I "Menschenfresser" bliver kannibaler fremstillet som elskværdige personer, idet de opfatter det som mod al god smag at torturere mennesker. Når de drøber tager det kun et øjeblik tid!
Ovenstående nævnte sange er de mest frem-

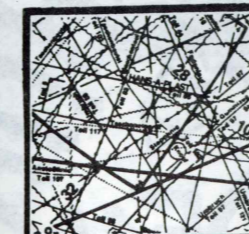

HANS-A-PLAST
Best.-Nr. 08-2720

trædende numre på pladen, dog skal pladen høres i sin helhed, da man først på denne måde får det fulde udbytte af Hansaplats musik. Hansaplast er et udpræget lp-band, som hidtil kun har én enkelt singleudgivelse.

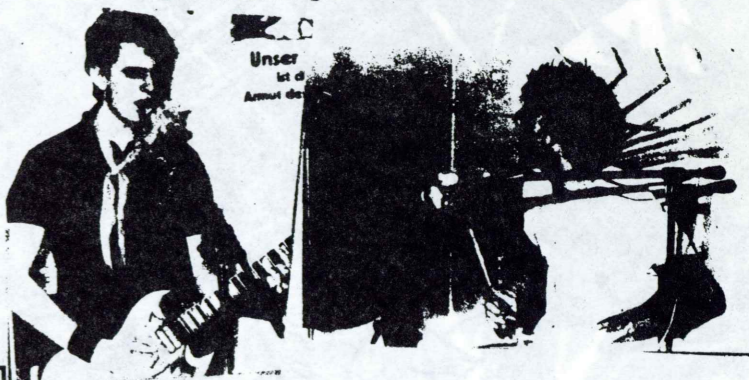
HANS-A-PLAST
Best.-Nr. 08-2702

HANS-A-PLAST
Best.-Nr. 08-2707

SLIME

Et andet tysk band, som i den seneste tid har udgivet lp nr. 3, er punkbandet SLIME. Den er ligeledes holdt i en fast stil. De har en rå men alligevel melodisk lyd, og teksterne er for det meste hårde hug til øst og vest, højre og venstre. På det medfølgende textark skriver Slime om den modstand de har mødt siden deres sidste plade dels p.g.a. deres politiske anskuelser (nogen siger deres tekster er fascistiske, mens andre påstår, at de er venstreorienteret), og dels fordi de ofte laver plader (det er nemlig kommerzialisme.). Slime skriver så, at alle rakker ned på hinanden i tyske punkkredse, hvorimod de udenlandske grupper ikke bliver kritiseret. man betaler gerne 13 DM for at se GBH på en

turné, som bliver finansieret af deres selskab, men man bliver aggressiv, hvis man skal betale 7 DM for tyske grupper. Runks i Tyskland har tendens til at være fjendtlig overfor hinanden. Det er en alle mod alle - mentalitet, og derfor har Slime kaldt deres plade ALLE GEGEN ALLE.

Titlen tro viser coveret en tegning af en mand, der skyder en kugle igennem hovedet på en anden mand. Teksterne på Slimes 1. lp var elendige. Fulde af billige klicheer og til tider smagløse. Eks: "Dies ist ein Aufruf zur Revolte, dies ist ein Aufruf zur Gewalt, Bomben bauen, Waffen klauen, die Bullen auf die Schnauze hauen".

SLIME 1:
... a great band. Lots of raw energy" (Ripper/USA)

Slime 2:

Denne gang har Slime gjort mere ud af teksterne, selvom de af og til skraber bunden med temmelig almindelige slogans. Det virker lidt dumt, da nogle af teksterne viser, at Slime har udviklet sig betydeligt siden lp nr. 1.

En del af sangene viser at Slime er i besiddelse af både selv-kritik og humor, og alligevel fyrer de en sang som "Nazis raus" af, der godnok ikke er skrevet af gruppen selv men af Berlin-bandet Beton Combo. Musikken har altid været i orden, så forhåbentligt vil Slime i fremtiden også lægge lidt mere vægt på indholdet i deres sange.

PS: "Störtebeker" (en hyldestsang til en pirat) er et syng-med-hit!

Mike Asmussen

20 Husk Disorder !!!!

NO AARHUS
PROUDLY
PRESENTS

HUSET-AARHUS

SATURDAY
AUGUST 27TH
8.30 P.M.
63 KR

ZERO POINT
ELECTRIC DEADS

MENTAL DISORDER E.P.
ON SALE

MAKE BEER
NOT WAR

A + P = ☺

INMUSIC

BETTER NOW

BE BAD
BE SLAY

On the Battlefield:

CORPSE GAS SOLDIER BOY

No Aarhus **83** AARHUS

Destructors

TO BE A SOLDIER BOY
PROUD TO BE THE REAL MCCOY
PROUD TO BE A SOLDIER BOY
PROUD TO BE A DEFENCE TOY

RELIGION

THE DESTRUCTORS ARE:
ALLEN ADAMS (BASS)
DAVE IVERMEE (RHYTHM GUITAR)
GRAHAM BUTT (LEAD GUITAR)
ANDY MCDONALD (DRUMS/BUSCUIT TINS)
NEIL SINGLETON (VOCALS)

GORILLA ACTIV

YOU'RE A VICTIM
YOU'RE A VICTIM
YOU'RE A VICTIM
YOU'RE A VICTIM

DRIFT

AGENT ORANGE

ENOLA GAY

BASTARDS

FINLAND

OG FLERE TIL

WAR IS: WASTE, FUTILE, GENOCIDE, DEATH
Yderligere info hos os.
Billetpris endnu ikke fastsat, men som sædvanlig står ROCKCAFEEN for salget.
Bånd med GORILLA AKTIV og plader med DESTRUCTORS og BASTARDS fås osse der.
Se annoncen ang. tlf. nr. etc.

the destructors
killmusik

23

NO AARHUS NR. 10 UDE
MEDIO NOVEMBER.
INDEHOLDER BL.A.
Destructors-interview, Gorilla Aktiv-interview, Disorder i Aarhus, US Rapport, Tapes, Gie og meget mere.
STAY TUNED TO YOUR FAVOURITE ZINE!!!!

FORCES OF LAW

HUSET AARHUS
29 OKT. KL. 18

NO AARRHUS PRESENTS

JK'S

DISORDER

**ELECTRIC DEAD
ZERO POINT**

**AARRHUS, HUSSET
27 AUG**

FORSALG 06-130635